Lietas Nr. 11221186210
Lietas arhīva Nr. K15-0044-14/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2014.gada 13.oktobrī
(pilnais sprieduma teksts)

Jelgavas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja, tiesnese **G.Čepule,**
piedaloties prokurorei **L.Masļakovai,**
aizstāvjiem, zvērinātiem advokātiem **I.Cīrulim, O.Svilānam,**
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/,** katrs apsūdzēts Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Novērtējusi lietā esošos pierādījumus un noklausījusies procesa dalībniekus, tiesa

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētie, **/pers. C/ un /pers. D/, personu grupā izdarīja rupju sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaužas acīmredzamā necieņā pret sabiedrību un bezkaunībā, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, (huligānisms), saistītu ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajiem, ar mantas bojāšanu, ar pretošanos personām, kuras vēršas pret sabiedriskās kārtības pārkāpšanu.**

Noziedzīgs nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2010.gada 14.oktobrī ap plkst.05.00 /pers. C/ atradās Jelgavas autoostas teritorijā Jelgavā, Pasta ielā 26, 3.peronā, automašīnas /TL marka/, v.n. /TL numurs/salonā kā taksometra vadītājs. Garām taksometram gāja /pers. E/, kurš, ieraugot taksometra salonā savu meitas bijušo civilvīru – /pers. C/, nolēma ar viņu aprunāties par meitas paņemtā kredīta problēmām un iesēdās automašīnas sēdeklī blakus /pers. C/. Sarunas laikā /pers. C/ palika dusmīgs un pieprasīja /pers. E/ izkāpt no automašīnas, pēc kā viņi abi izkāpa no automašīnas.

/pers. C/ piegāja pie /pers. E/ un, apzinoties, ka viņš atrodas sabiedriskā vietā, uz ielas, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, tīši ar dūri vienu reizi iesita /pers. E/ pa seju. Autoostā piebraukušais taksometra vadītājs /pers. D/, to redzot, nenoskaidrojot konflikta situāciju, apzinoties, ka viņš atrodas sabiedriskā vietā, uz ielas, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, pieskrēja pie /pers. E/ un ar kāju vienu reizi iespēra viņam pa labo sānu, tā rezultātā /pers. E/ nokrita uz zemes. Pēc kā /pers. C/ un /pers. D/ ar kājām katrs iespēra ne mazāk kā trīs reizes /pers. E/ pa ķermeni un galvu. Huligānisku darbību rezultātā /pers. C/ un /pers. D/ personu grupā izdarīja rupju sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaužas acīmredzamā necieņā pret sabiedrību un bezkaunībā, nodarot cietušajam /pers. E/ fiziskas sāpes un maznozīmīgus miesas bojājumus: ādas nobrāzumi sejā un krūšu kurvja labajā pusē, un sabojāja cietušā /pers. E/ mantas: ādas jaku Ls 50 / € 71,14 vērtībā; džinsu bikses Ls 20/ € 28,46 vērtībā; džemperi Ls 20/ € 28,46 vērtībā, nodarot cietušajam /pers. E/ mantisko zaudējumu Ls 90 / € 128,06 apmērā.

/pers. C/ un /pers. D/ huligānisko darbību izdarīšanas laikā cauri Jelgavas autoostas teritorijai garām gāja /pers. F/, /pers. G/ un cita persona, kuri ieraudzīja, ka ar kājām tiek spārdīts uz zemes gulošs vīrietis, piesteidzās novērst notiekošo, piegāja pie viņiem un ar vārdiskām uzrunām mēģināja apturēt viņu prettiesiskās darbības. /pers. C/ un /pers. D/, lamājoties ar rupjiem vārdiem, lika viņiem saprast, lai viņi iet prom un nejaucas radinieku darīšanās, tādējādi uzsākot pretošanos pret prasību pārtraukt sabiedriskās kārības pārkāpšanu. Brīdī, kad /pers. F/ piegāja pie uz zemes gulošā /pers. E/, pie viņa piegāja /pers. C/ un ar dūri vienu reizi tīši iesita viņam pa seju. Redzot to, /pers. G/ mēģināja pārtraukt /pers. C/ prettiesiskās darbības un atgrūda viņu no /pers. F/, pēc kā /pers. C/ ar dūri vienu reizi tīši iesita /pers. G/ pa seju lūpu rajonā, nodarot viņam fiziskas sāpes. Tad /pers. F/ un /pers. G/, redzot, ka uz zemes guļošais /pers. E/ neizrāda nekādas dzīvības pazīmes, teica citai personai pa telefonu izsaukt ātro medicīnisko palīdzību un policiju. Tajā laikā /pers. C/ un /pers. D/, lietojot rupjus necenzētus lamu vārdus, ņirgājās un smējās par viņiem, centās iegalvot, ka policija ir izsaukta. Konflikta laikā /pers. D/ piegāja pie /pers. G/ un ar dūri tīši vienu reizi iesita viņam pa seju zoda rajonā, nodarot fiziskas sāpes. Bet /pers. C/ piegāja pie /pers. F/, tīši ar dūri vienu reizi iesita viņam pa seju, nogāza viņu uz zemes, tad /pers. C/ saķēra /pers. F/ aiz jakas kapuces un pa zemi vilka viņu uz savas automašīnas pusi, kur /pers. C/ vismaz vienu reizi ar kāju iespēra viņam pa ķermeni un galvu līdz viņam palīdzēja atbrīvoties cita persona. Huligānisku darbību rezultātā /pers. C/ un /pers. D/ izdarīja rupju sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaužas acīmredzamā necieņā pret sabiedrību un bezkaunībā, nodarot cietušajam /pers. F/ maznozīmīgus miesas bojājumus: galvas sasitumi ar asinsizplūdumiem abu vaigu kaulu rajonos un deguna apvidū; ādas nobrāzumi kakla rajonā, bet cietušajam /pers. G/ nodarīja fiziskas sāpes.

Ar savām darbībām **/pers. C/ un /pers. D/**, **katrs** izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/, katrs savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas neatzina, tādējādi bija nepieciešams veikt pilnu pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Apsūdzēto/pers. C/ un /pers. D/, katra vaina, inkriminētā noziedzīgā nodarījumā, pierādīta ar cietušo /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, liecinieku liecībām, lietā savāktiem un iegūtiem materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā:

No cietušā /pers. E/ iesnieguma protokola (lietas 16.lapa) redzams, ka 2010.gada 14.oktobrī /pers. E/ vērsies policijā ar iesniegumu par to, ka 2010.gada 14.oktobrī plkst.05.00 Jelgavā, autoostas teritorijā, Pasta ielā 24B notika konflikts ar /pers. C/, kura rezultātā tika gūti miesas bojājumi. Iesnieguma mērķis - uzsākt kriminālprocesu.

No cietušā /pers. E/ iesnieguma protokola (lietas 22.lapa) redzams, ka 2010.gada 23.novembrī /pers. E/ vērsies policijā ar iesniegumu, kurā viņš atsaucas uz iepriekš sniegto iesniegumu par konfliktu, kura laikā viņu piekāva /pers. C/ un /pers. D/. Uzskata, ka novērojis /pers. C/ un /pers. D/ mēģinājumus izdarīt spiedienu uz sevi. 2010.gada 22.novembrī pie viņa griezās /pers. C/ tēvs /pers. I/ pieprasot atsaukt iesniegumu.

Cietušais/pers. E/ tiesas sēdē paskaidroja, ka /pers. C/ pirms apmēram 6 gadiem dzīvoja kopā ar viņa meitu un viņiem ir kopīgs bērns. /pers. D/ iepriekš personīgi nepazina. No meitas uzzinājis, ka netiek maksāts /pers. C/ interesēs uz viņas vārda ņemts kredīts ap Ls 50 000 un ģimenei radušās materiālas grūtības, vajadzīga nauda bērna ārstēšanai, gribējis par to parunāt, bet par to viņu piekāva (ap plkst. 5.00 no rīta oktobrī Jelgavas autoostā

pirms vairākiem gadiem). Cietušais gāja no kafejnīcas, bija lietojis 300-350 gr alkohola pēdējo 3 stundu laikā. /pers. C/ sēdēja taksometrā autoostas teritorijā esošajā taksometru pieturvietā, cietušais pienācis ar nolūku parunāt, pastāstījis, ka no bankas nāk brīdinājuma paziņojumi, ģimenei draud izlikšana no dzīvokļa, ka jautājumu vajag risināt. Taksometrā iesēdies kā jebkurš pasažieris, jo bija domājis, ka /pers. C/ viņu aizvedīs uz mājām, nav lamājies. Uz to/pers.C/ sadusmojās, teica, ka neko nemaksās, ķēra aiz rokām, iesita pa seju ar kulaku, iepūta sejā gāzi, no kā cietušajam palika slikti. Sākumā viss norisinājās mašīnas salonā pēc tam uz ielas. Cietušais pats izkāpa. Sitis arī /pers. C/ draugs /pers. D/. To izsecināja pēc liecinieku teiktā, jo pats nevarējis viņu redzēt, jo sitiens bija no mugurpuses, varēja būt izdarīts arī ar kāju. No tā nokrita zemē un zaudēja samaņu, tai laikā sitienus vai spērienus nevarēja redzēt un izjust. Atjēdzās tikai ierodoties policijai. Bija ļoti slikti un viņš visu atceras miglaini. Atbrauca municipālā policija, pēc tam bija valsts policija un ātrā palīdzība, cietušo aizveda uz slimnīcu, no kurienes viņu izņēma brālis, aizveda uz mājām, jo nav saņēmis vajadzīgo palīdzību, mājās viņam atkal palika slikti. Savas sabojātās drēbes ir izmetis, konflikta laikā bija saplesta virsjaka, džemperis, džinsa bikses, bija asins pēdas. Uzskata, ka pēc notikuma bija iespaidošanas mēģinājumi, likts parakstīt kādus dokumentus, ko viņam uz mājām atvedis kāds /pers. K/, kurš kādreiz strādājis /pers. C/ tēva firmā, pie mājas stāvējuši arī kādi nezināmi taksometri, viņam sagrieza riepas. Bailēs no /pers. C/ un /pers. D/ un uzskatot, ka viņi ir nekrietni cilvēki, cietušais arī izvairījies no tiesas. /pers. C/ tēvs solījis cietušajam nopirkt dzīvokli un apstiprinājis arī konflikta detaļas, - ka dēls iepūta gāzi. Cietušais kategoriski noliedza, ka būtu bijis stiprā alkohola reibumā un nesaskata, ka šādā stāvoklī nav labākā izvēle jebkādu nopietnu jautājumu kārtošanai. Policijā rakstītie protokoli neesot precīzi, jo ir rakstīti latviešu valodā, ko cietušais nesaprotot, bet /pers. D/, iespējams varējis nosaukt pēc meitas stāstītā, viņa to uzzinājusi no lieciniekiem vai no /pers. I/. Pēc konflikta slimnīcā atradās vienu diennakti, vēlāk ārstējās ambulatori mēnesi. Par izdevumiem ārstēšanās laikā iesniedzis čekus - medikamenti, benzīns ārsta apmeklējuma laikā, drēbju vērtību noteikta aptuveni. Morālo kaitējumu uztur par to, ka /pers. I/ draudēja /pers. L/, pie mājas stāvēja taksometri, kaut kādi zvani bija, par to, ka viņam slimnīcā nesniedza palīdzību. Uz darbu nevarēja iet ar sasistu seju, tādēļ zaudēja naudu. /pers. E/ vēlas, lai /pers. I/ atmaksā to, ko ir paņēmis (domājams,- kredītā ņemto aizdevumu).

Cietušais/pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā sniedzis līdzīgas liecības (lietas lapa 19. - 20., 21., 23. - 24.lapa)

2010.gada 14.oktobrī – līdzīgi kā tiesas sēdē liecinājis par ierašanos un konflikta iesākumu un ieme slu. /pers. C/ palika agresīvs, sāka bļaut un abi izkāpa no automašīnas ārā, kur /pers. C/ neko nepaskaidrojot, uzreiz ar dūri iesita viņam vienreiz pa seju, cietušais sajuta sitienu pa sāniem no mugurpuses no citas personas, kā rezultātā nokrita un juta, ka viņu sāk spārdīt ar kājām divi cilvēki. Aizsedza ar rokām seju un pieļauj iespēju, ka zaudēja samaņu. Atgūstoties manīja pašvaldības policijas darbiniekus, kuri nav iejaukušies. Atceras, ka /pers. C/ viņu spārda, garāmgājēji iejaucas un saka "Ko jūs dariet?" un "Beidziet divatā sist vienu!", tad atceras ātrās palīdzības ierašanos, slimnīcā palīdzība netika sniegta. Sauca brāli aizvest mājās. Vēlāk atkārtoti meklēja palīdzību. Kura bija otra persona, kas viņu sita, konkrēti neredzēja, bet pieļauj iespēju, ka tas bija /pers. D/, jo ievēroja viņu pie otra taksometra stūres.

2010.gada 26.oktobrī cietušais /pers. E/ papildinājis, ka pie viņa bija pienākušos jauniešus un konfliktu jau ar viņiem nav varējis redzēt vai manīja tikai daļēji, jaunieši aizrādījuši, par cietušā piekaušanu. Tajā laikā centās piecelties, bet saņēma sitienu ar kāju pa ķermeni. Kas izdarīja sitienu, nevar pateikt, jo neredzēja sava stāvokļa dēļ.

2011.gada 17.februārī cietušais /pers. E/ papildus liecinājis līdzīgi kā iepriekš. Sarunu ar /pers. C/ uzsāka mierīgi. /pers.C/sadusmojies, sauca ārā no mašīnas un ārpusē ar dūri iesita pa seju, no mugurpuses sekoja sitiens pa sāniem. Vēlāk saprata, ka tas bija /pers. D/, neviens cits tas nevarēja būt. Nav bijis nekādas palīgā saukšanas. No šī spēriena cietušais nokrita un tad atceras sitienu ar kāju pa galvu. Kurš sita, neredzēja, jo centās ar rokām piesegt galvu. Pēc sitieniem gulēja uz zemes, dzirdēja kaut kādus kliedzienus, bet precīzāk nevar paskaidrot. Par ārstēšanos slimnīcā samaksāja Ls 19,50. Vēlāk turpināja ārstēties pie ģimenes ārsta. Zāļu iegādē, injekcijām un par apmeklējuma vizīti, kopā iztērēja Ls 60,63 un šajā summā arī ietilpst nauda Ls 7,10, kuru iztērēja degvielas iegādei, lai brauktu pie ārsta. Bez tam, sišanas rezultātā tika sabojāts apģērbs un konkrēti: ādas jaka, kurai pilnībā bija izplēsta āda labajā pusē, kura bija jāizmet, jo nebija salabojama, jakas vērtība Ls 50; sabojātas džinsu bikses Ls 20 vērtībā; kā arī saplēsts džemperis Ls 20 vērtībā. Kopā ar bojāšanu nodarīts zaudējums Ls 90 apmērā. Visu šo apģērbu izmeta ārā. Kopā ir nodarīts mantiskais kaitējums Ls 170,13 apmērā. Sakarā ar piekaušanu, viņam ir arī nodarīts morālais kaitējums, kuru novērtē Ls 2000 apmērā. Pēc piekaušanas mēnesi nevarēja iziet darbā un ar sasitumiem nevarēja iziet sabiedrībā. Iepriekš ar /pers. C/ attiecības bijušas normālas. /pers. K/ viņam atveda lūguma tekstu par kriminālprocesa izbeigšanu, ko vajadzēja parakstīt, ziņojis policijai par aizdomas radošiem apstākļiem.

No čeku kopijām (lietas 25. - 27.lapa), kas pievienotas cietušā /pers. E/ papildus nopratināšanas protokolam, redzams, ka par medikamentiem un ārsta apmeklējumu iztērētā summa ir Ls 73,03, par degvielu iztērētā summa ir Ls 7,10.

Saplēstajā iesnieguma projektā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jelgavas iecirkņa priekšniekam (lietas 28.lapa), kas izgatavots kā izdruka no datorrakstā sastādīta dokumenta, norādīts adresāts "*Valsts policijas Zemgales reģiona Jelgavas iecirkņa priekšniekam Katoļu ielā Nr.8, Jelgavā, LV-3001*", cietušā */pers. E/* vārds, uzvārds (ar nepareizu galotni). Personas koda un adreses ailes nav aizpildītas (adreses ailē norādīta tikai *Jelgava*). Dokuments nosaukts par "iesniegumu", kurā ir sekojošs teksts: "*2010.gada 14.oktobrī Jelgavas autoostas teritorijā man izcēlās konflikts ar manas meitas /pers.L/bijušo dzīvesbiedru /pers. C/. Es atrados alkohola reibumā un netīšām izprovocēju kautiņu ar /pers. C/. Kautiņa laikā mūs mēģināja izšķirt /pers. C/ darba kolēģis vārdā /pers D./, kā uzzināju vēlāk – /pers. D/ uzvārds ir /pers. D/. Visa notikušā laikā /pers. D/ uzbruka 3 personas, iespējams studenti, kuri atradās alkohola reibumā. Pret /pers. C/un /pers. D/ man nekādu pretenziju, tai skaitā arī materiālo – nav. Lūdzu uzskatīt 2010.gada 14.oktobra notikumu par sadzīviska rakstura strīdu, kā arī ar šo iesniegumu vēlos atsaukt savu iesniegumu Jelgavas policijā, kā arī lūdzu izbeigt iesākto kriminālprocesu, ja tāds ir ierosināts.*" Dokumentā norādīts datums "*2010.gada 22.novembrī*". Zem dokumenta ir norādīts cietušā vārds un uzvārds (ar nepareizu galotni), neaizpildīta vieta parakstam. Iesniegums ir saplēsts četrās daļās.

No tiesu medicīniskā ekspertīzes 22.11.2010.g. atzinuma Nr.235 par /pers. E/ nodarītajiem miesas bojājumiem (lietas 32.lapa) redzams, ka /pers. E/ konstatēts ādas nobrāzums sejā un krūšu kurvja labajā pusē. Atzinumā norādīts, ka šie miesas bojājumi varēja rasties 2010.gada 14.oktobrī cietu-trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, lēmumā minētajos apstākļos, tajā skaitā, sitot ar dūri, apautu kāju, ne mazāk kā divu traumatisku iedarbju rezultātā. Pēc sava rakstura minētie miesas bojājumi kopumā pieskaitāmi VIEGLIEM miesas bojājumiem, kas nav izraisījuši veselības traucējumus. Iestājoties stacionārā, /pers. E/ asinīs atrasts 2,01‰ etilspirts. Diagnoze: "Galvas smadzeņu satricinājums", pie miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanas netiek ņemta vērā, jo neapstiprinās ne ar kādu objektīvu neiroloģisku simptomātiku un neirologa izmeklēšanu.

No tiesu medicīniskā ekspertīzes 04.03.2011.g. atzinuma Nr.76 par /pers. E/ nodarītajiem miesas bojājumiem (lietas 35.lapa) redzams, ka /pers. E/ konstatēti miesas bojājumi: ādas nobrāzumi sejā un krūšu kurvja labajā pusē. Atzinumā norādīts, ka šie miesas bojājumi varēja rasties 2010.gada 14.oktobrī cietu-trulu priekšmetu iedarbībā, lēmumā minētajos apstākļos, tajā skaitā, sitot ar dūri, apautu kāju u.tml. Miesas bojājumi radušies ne mazāk kā divu traumatisku iedarbju rezultātā. Pēc sava rakstura minētie miesas bojājumi kopumā pieskaitāmi MAZNOZĪMĪGIEM miesas bojājumiem. Iestājoties stacionārā, /pers. E/ asinīs atrasts 2,01‰ etilspirts. Diagnoze: "Galvas smadzeņu satirinājums", pie miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanas netiek ņemta vērā, jo neapstiprinās ne ar kādu objektīvu neiroloģisku simptomātiku. Ārstēšanās laiks virs 6 dienām, pie miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanas netiek ņemts vērā, jo balstās uz cietušā subjektīvām sūdzībām un neapstiprinās ne ar kādu objektīvu miesas bojājumu atradni.

Liecinieks /pers. O/ tiesas sēdē paskaidroja, ka ir cietušā /pers. E/ brālis, notikuma dienas rītā ap plkst. 6:00 pa telefonu brālis, pateica, ka ir

piekauts un palūdza atbraukt viņam pakaļ uz slimnīcu. /pers. E/ izskats liecināja par piekaušanu - bija galvas traumas un traumas pa seju un ķermeni, saplēstas drēbes – gan bikses, gan virsjaka, asins pēdas. Alkohola lietošanas pazīmju neesot bijis, pārvietojās ar grūtībām traumas dēļ. Brālis atradies slimnīcas stāvlaukumā. Mājās bija arī brāļa meita, viņam atkal palika slikti. /pers.E/ paguva pastāstīt, ka viņu autoostā piekāva taksisti, konkrēti /pers. C/ ar draugu, ar kuru gribējis parunāt par attiecībām ar meitu. Liecinieks no brāļa arī uzzinājis, ka notiekot arī vēlāka iespaidošana.

Liecinieks/pers. O/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajās liecībās (lietas 4.lapa) norādījis tiesas sēdē sniegtajām liecībām ļoti tuvinātas liecības. Papildus ir norādījis, ka brālis varējis nosaukt tikai viena sitēja vārdu, tas bija /pers.C/, ar kuru bijusi doma parunāt par finanšu jautājumiem. Norāda, ka brālis /pers.E/ pat dzērumā nekad nevienam fiziski neuzbruktu, jo pēc rakstura brālis nav vardarbīgs, reizēm viņš tikai vārdiski aizskar.

Lieciniece/pers. L/ tiesas sēdē paskaidroja, ka apstiprina rakstiski sniegto informāciju par notikumu. Viņa apstiprināja informāciju par bijušām faktiskās laulības attiecībām ar apsūdzēto /pers. C/, lieciniece pazīst arī /pers. D/ kā bijušā vīra draugu. Lieciniece apstiprināja liecinieka /pers. O/ sniegtās liecības par tēva /pers. E/ atvešanu mājās. Ap to laiku lieciniecei piezvanīja /pers. C/ un sniedzis savu skaidrojumu par notikumu, teicis, ka uz policiju iesniegumu rakstīt neiešot, abi esot vienojušies. Tēvam palika slikti un lieciniece izsauca palīdzību, tēvs tai laikā paguva vispārīgi pastāstīt par notikušo. Domstarpības radās sakarā ar aizdevumu. Iesitis ir /pers. C/, no kā saņēmis otru sitienu kā no aizmugures, to nav redzējis. Tēvs bijis nedaudz iereibis, tomēr viņa ārējais izskats liecināja, ka pats tā izvārtīties, saplēst drēbes un savainoties un par to apmelot kādu nekādi nevarēja. Lieciniece tai laikā par /pers. D/ klātbūtni neko nezināja. Tēvu pie /pers. C/ nav sūtījusi. Apstiprināja, ka ģimenē radušās finansiālas problēmas sakarā ar paņemto aizdevumu, ko izlietoja /pers. I/ uzņēmumam. Tēvs par aizdevumu visas detaļas varēja nezināt. Kredīts tagad jāatlīdzina lieciniecei no saviem līdzekļiem. 01.08.2008.g. ir parakstījusi iesniegumu, ka pret /pers. I/ nav nekādu pretenziju un parāds samaksāts spaidu ietekmē. Lieciniece precīzi neatceras, kad un kādos apstākļos viņi ar tēvu vērsās policijā, bet tas nav bijis atrodoties slimnīcā un visu laiku ir bijusi kopā ar tēvu.

Liecinieces/pers. L/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecībās (lietas lapa 37. - 38., 43) atrodams nedaudz precīzāks notikumu apraksts:

2010.gada 21.oktobrī u n 2011.gada 23.martā lieciniece /pers. L/ liecināja, ka 2010.gada 14.oktobrī atradās savā dzīvesvietā, kad ap plkst.07.00 mājās ieradās tēvs /pers. E/, kopā ar savu brāli /pers.O/. Paskatoties uz tēvu, ieraudzīja, ka viņam pārsista piere, drēbes asinīs un netīras it kā būtu vārtījies pa zemi, bija saplēsta kurtka. Uz jautājumu, kāpēc viņš tāds izskatās, tēvs neko neatbildēja un gāja gulēt. Tēva brālis pastāstījis sev zināmo informāciju, cietis konfliktā ar /pers. C/. Atkārtoti nogādāja tēvu slimnīcā. Pēc palīdzības saņemšanas viņš pastāstījis par konfliktu sīkāk. Tēvs iekāpis /pers.C/ taksometrā, uzsāka sarunu par parādiem un problēmām, abi izkāpa no automašīnas, /pers.C/ ar dūri iesita tēvam pa seju, bija sitiens no muguras, sajuta divu cilvēku izdarītus sitienus un spērienus. Tēvs brīžam zaudējis samaņu. Bija policija, kādi jaunieši. /pers. C/ lieciniecei piezvanījis un apsolījis nerakstīt par tēvu iesniegumu policijai, apgalvoja, ka tēvu piekāva kaut kādi jaunieši. Uz liecinieces tiešiem jautājumiem viņš vairs nav atbildējis. 2010.gada 16.oktobrī uz viņas telefonu piezvanīja /pers.C/ tēvs /pers. I/ un pieprasīja Ls 10 000 par apmelošanu un teica, ka viņa zaudēšot visas tiesas prāvas, un rupji lamāja, neļāva izteikt vārdu, pats kliedza un draudēja. Sniegtās informācijas apliecinājumam liecinieces liecībām pievienots lūgums Jelgavas tiesai (lietas 39. – 40.lapa), no /pers. L/ kā prasītājas pret atbildētāju IK "/nosaukums/" reģistrācijas nr./reģistrācijas numurs/ ar lūgumu izprasīt dažādus dokumentus attiecībā par firmu IK "/nosaukums/", lai uzskatāmi var pierādīt tiesai, ka /pers. I/ ir IK "/nosaukums/" vienīgais īpašnieks, kurš no viņas ir saņēmis naudu EUR 34 000. No 2007.gada aizdevuma līguma Nr.129551/02/03 (lietas 41.lapa) redzams, ka /pers. L/ kā aizņēmēja solidāri ar /pers. S/, /pers. C/ no VAS "Latvijas Hipotēku un zemes bankas" aizņēmusies naudu 53 820,00 EUR (t.i. Ls 37 825,00) ar fiksēto procentu likmi gadā 1,95%.

Liecinieks/pers. K/ tiesas sēdē liecināja izvairīgi, neko neatceroties. Pazīst apsūdzētos kā darba kolēģus, viņam daļēji zināms par problēmām /pers. C/ ģimenē. Viņš ir strādājis par taksistu, iespējams firmā /Nosaukums A/, stāvēja pieturā autoostā. Atceras, ka viņam piedāvāja nopelnīt svešs cilvēks un tikai aizvest papīrus viņam zināmajam /pers. E/. Par to saturu nav interesējies. Nespēja paskaidrot, kā svešais vīrietis varēja zināt, ka liecinieks zina vajadzīgo adresi, jo neatceras, ka atsevišķi adrese būtu dota vai nosaukta. Neatceras, vai bija uzdevums kādam papīrus atvest. Bija vairākas lapas, iespējams trīs, /pers. E/ sadusmojās un tās saplēsa. Ar svešo vīrieti, kurš iedeva dokumentus, vairs nav ticies. Neatceras, vai jebko būtu runājis ar /pers. C/ vai /pers. D/ par šo tēmu.

Liecinieks /pers. K/ apliecināja savas pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības (lietas 36.lapa), ka tad viņš strādā par taksometra vadītāju Jelgavā. 2010.gada rudenī vakarpusē atradās Jelgavas autoostā stāvvietā viņam pienāca nepazīstams vīrietis, piedāvāja nopelnīt Ls 5 par to, ka aizvedīs papīrus parakstīt /pers. E/ uz mājām. Liecinieks neko sīkāk nav noskaidrojis, piekrita, nosaukto personu pazina un zināja adresi. /pers. E/ papīrus aizveda, bet viņš tos saplēsa. Ar nepazīstamo vīrieti vēlāk tikties nebija norunājuši. Ar /pers D/ un /pers C/ par šo gadījumu neko runājuši nebija.

No cietušā /pers. F/ iesnieguma protokola (lietas 48.lapa) redzams, ka 2010.gada 14.oktobrī /pers. F/ vērsies policijā ar iesniegumu par to, ka 2010.gada 14.oktobrī pēc plkst.05.00 ejot caur autoostu Jelgavā, Pasta ielā 26, pie taksistu pieturas izraisījās konflikts ar diviem nepazīstamiem vīriešiem, kā rezultātā viņam tika nodarīti miesas bojājumi. Šajā sakarā vēlas, lai tiktu uzsākts kriminālprocess un viņš atzīts par cietušo, kas realizēts tajā pat datumā ar **procesa virzītāja lēmumu (lietas 49. lapa)**.

Cietušais/pers. F/ tiesas sēdē paskaidroja, ka notikuma laikā un vietā atgriezās ar diviem draugiem no kluba. Atceras, ka bija 14.10.2010.g. jo 13.oktobrī cietušajam bija 18. dzimšanas diena. Autoostas teritorijā ievēroja, ka notiek fiziska vardarbība un visi trīs steidzās palīgā, uz vietas iesākās asa vārdu pārmaiņa, kā rezultātā arī cietušais guva miesas bojājumus. Pēc tam ieradās ātrā palīdzība, policija un cietušais devās uz policiju rakstīt iesniegumu. Konfliktā piedalījās abi apsūdzētie, bet /pers. E/ nevar atpazīt, jo viņa seju neatceras un bija tumšs. Kad jaunieši pievērsa uzmanību notiekošajam no apmēram 30-40 m attāluma, cietušais vīrietis gulēja zemē un abi apsūdzētie sita viņam ar kājām, iesperot 3-4 reizes. Notikuma vieta atrodas netālu no laimētavas "Fenikss", blakus stāvēja 2 taksometri. Jaunieši pieskrēja un centās noskaidrot notiekošo, pirmais runāt iesāka pats /pers. F/, bet viņiem atcirta atpakaļ, ka tā neesot viņu darīšana, lai dodas tālāk un netraucē, viņi esot piedzērušies. Abi apsūdzētie, jauniešiem pienākot klāt, pārtrauca gulošā sišanu un pievērsās viņiem. Jaunieši pieprasīja paskaidrojumus, kad neatlaidās no savām prasībām, arī paši cieta fiziski - saņēma sitienus, jo uzbrucēji saprata, ka viņi labprātīgi neies projām. Pirmajam iesita /pers. F/, tieši kurš no abiem apsūdzētajiem, nevar pateikt, jo viņi abi vizuāli līdzīgi. Pēc tam melnā „Mercedes Benz" vadītājs (domā, ka tieši tas bija vadītājs, jo vilka viņu pa zemi aiz kapuces kā uz savu automašīnu), tad viņam vēl vienu reizi iespēra pa ķermeni. Otrais uzbrucējs tieši /pers. F/ nesita un nespēra, bija aizņemts ar abiem pārējiem jauniešiem. /pers. Z/ /pers. F/ palīdzēja atbrīvoties. Tanī naktī jaunieši bija lietojuši alkoholu, bet nelielās devās un labu laiku pirms šīs tikšanās. Cietušajam tā rezultātā bija zilumi abu acu apvidū. Laikā, kad cietušo vilka pa zemi, apkārt notiekošo viņš nevēroja un nevarēja redzēt. Pēc tā pieceļoties redzēja, ka fiziska konfrontācija otrajam uzbrucējam notiek ar /pers. G/, /pers. Z/ arī viņus izšķīra. Pēc tā puiši piegāja pie zemē gulošā vīrieša, pagrieza viņu uz sāna, jo šķita, ka viņam apgrūtināta elpošana, tad viņš sāka atklepoties un neilgi pēc tam atbrauca Pašvaldības policija. Svešajam vīrietim bija redzami miesas bojājumi galvas rajonā. Cietušais uzskata, ka policija nav adekvāti reaģējusi, neko neklausījās. Apsūdzētie ir uzturējušies pie savām mašīnām un smējās par jauniešiem, policija precizēja personas datus. Valsts policijas darbinieki uzvedās adekvātāk un cietušais devās viņiem līdz uz iecirkni. Cietušais tajā pat dienā vai nākamā izgāja medicīnisko ekspertīzi. Viņam bija saplēsta jaka, bet materiālu kaitējumu nevēlas pieteikt. Kaklu saskrāpēja virsjakas rāvējslēdža aizdare viņu velkot pa zemi. Vēlāk uz policiju izsauca vēl, veica arī divas atpazīšanas pēc fotogrāfijām par abiem apsūdzētajiem, kur nekādu šaubu nav bijis. Kādā konflikta momentā /pers. Z/ zvanīja policijai. Vēlāk situāciju pārrunājot ar draugiem, uzzināja, ka /pers. G/ sadursme bija ar /pers. D/, pamanīja, ka abiem notiek fiziska konfrontācija. Pamanītajā konfliktā iejaucās tikai tāpēc, lai novērstu fizisku vardarbību. Apstiprina pirmastiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, ko sniedza no brīvas gribas un pēc reāliem notikumiem, jo tagad detaļas tik labi neatceras un cenšoties atcerēties kaut kas varētu būt izmanījies, bija satraukums un pieredzēta

divu pieaugušu vīriešu agresija, policijā arī ir vairāk prasītas atbildes uz konkrētiem jautājumiem. Pēc emociju norimšanās atmiņas sakārtojās, bet ir pagājis laiks. Pirms notikuma nevienam no viņa draugiem nebija nekādu miesas bojājumu. /pers. G/ redzamu miesas bojājumu nebija, bet viņš cieta no sāpēm.

Cietušais/pers. F/ pirmstiesas kriminālprocesā sniedzis līdzīgas liecības (lietas 50. - 52., 53., 54. - 55.lapa):

2010.gada 14.,15.oktobrī cietušais /pers. F/ liecinājis līdzīgi kā tiesas sēdē, kad autoostas teritorijā ieradās pēc plkst.05.00 kopā ar draugiem /pers. G/ un /pers. Z/ un ievēroja divus vīriešus, kuri ar kājām sita vienu gulošu vīrieti, kurš nekustējās. Kā vēlāk saprata, tad šie divi vīrieši bija taksometru vadītāji, viņu automašīnas atradās blakus. Pieskrēja klāt un mēģināja noskaidrot situāciju. Vīrieši atbildēja noraidoši un teica, ka viņi smird pēc alkohola un ka nesakarīgi runā. Viņš piedāvāja mierīgi parunāties un pienākot klāt no garākā vīrieša saņēma sitienu ar dūri pa kreisās puses žokli. Pēc šī sitiena cietušais turpināja sarunu, abi vīrieši par viņu visu laiku smējās, tas pats vīrietis iesita vēlreiz ar dūri pa kreiso aci un degunu un nogrūda uz zemes. Vīrietis viņu vilka aiz apģērba pa zemi uz taksu pusi un vismaz trīs reizes ar kāju iespēra pa kreisajiem sāniem. Otrs no vīriešiem atradās blakus, bet neredzēja, ko viņš darīja. /pers. Z/ bija izsaucis policiju. Vīrieši nomierinājās, kad tā ieradās. /pers. F/ parūpējās par zemē gulošo vīrieti. Pašvaldības policisti piecēla vīrieti un nosēdināja uz soliņa. Vīrietis kaut ko teica krieviski, nosauca vienu no uzbrucēju vārdiem, nav gribējis iesaistīt policiju. Vīrietim bija redzami miesas bojājumi, pārsista piere. Tad piebrauca medicīniskā palīdzība, šo vīrieti aizveda sev līdzi. Var veikt atpazīšanu. Nākamā dienā cietušais papildinājis liecību: pēc pirmā sitiena teica /pers. Z/ saukt policiju, viņš jau to darīja pats, pēc otrā sitiena pievērsās cietušajam vīrietim, pieaicināja pārējos draugus. /pers. D/ atpazina arī interneta portālā un avīžu ziņās.

2011.gada 23.oktobrī liecinājis identiski, papildinot, ka visi trīs nebija noreibuši no lietotā alkohola, jo bija lietojuši tikai alu, katrs svešais vīrietis zemē gulošajam vīrietim viņu redzes lokā ir iespēruši vismaz 3 reizes. Par savu interesi saņēma rupju noraidījumu. Jaunieši neuzbruka vīriešiem, jo novērtēja viņu spēku samērus, cietušajam viņi bija redzēti, bet personīgi nepazina. Pirmo sitienu cietušais saņēma, jo gribēja pārbaudīt piekautā vīrieša stāvokli. Sitienu saņēma no /pers. C/. Par viņu centieniem palīdzēt vīrietim, smējās un ņirgājās par viņiem, /pers. D/ iesita pa seju /pers. G/, /pers. C/ iesita /pers. F/, nogāza zemē un aiz jakas kapuces vilka pa zemi savas mašīnas virzienā kādus 5 m, vismaz 3 reizes iespēra pa ķermeni. /pers. Z/ palīdzēja atbrīvoties. Viss notika kādas 10 min. Abi taksisti pie piekautā vīrieša nepiegāja un nepalīdzēja.

No tiesu medicīniskā ekspertīzes 14.10.2010.g. atzinuma Nr.205 par /pers. F/ nodarītajiem miesas bojājumiem (lietas 57. - 58.lapa) redzams, ka /pers. F/ konstatēti miesas bojājumi: galvas sasitumi ar asinsizplūdumiem abu vaigu kaulu rajonos un deguna apvidū; ādas nobrāzumi kakla rajonā. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2010.gada 14.oktobrī, trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, iespējams, sitot ar dūrēm, kājām un tml., pie apstākļiem, kas norādīti lēmumā, un pēc sava rakstura attiecināmi pie VIEGLIEM miesas bojājumiem, bez veselības traucējuma. Ņemot vērā miesas bojājumu lokalizāciju un raksturu, var secināt, ka galvas apvidū bijušais ne mazāk kā 3 traumatiskas iedarbes, kakla rajonā – ne mazāk kā 4 traumatiskas iedarbes.

No tiesu medicīniskā ekspertīzes 19.10.2012.g. papildus atzinuma Nr.390 par /pers. F/ nodarītajiem miesas bojājumiem (lietas 60. - 61.lapa) redzams, ka /pers. F/ konstatēti miesas bojājumi: galvas sasitumi ar asinsizplūdumiem abu vaigu kaulu rajonos un deguna apvidū; ādas nobrāzumi kakla rajonā. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2010.gada 14.oktobrī, trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, iespējams, sitot ar dūrēm, kājām u.tml., pie apstākļiem, kas norādīti lēmumā un pēc sava rakstura pieskaitāmi MAZNOZĪMĪGIEM miesas bojājumiem (sakarā ar likuma "Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" 167^2.pantā izmaiņām, kuras stājas spēkā 2011.gada 1.janvārī, agrāko "Vieglo miesas bojājumu bez veselības traucējuma" vietā, tos kvalificējot, norādīt, ka ir maznozīmīgi miesas bojājumi, kas izraisījuši īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījuši veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju zaudējumu). Ņemot vērā miesas bojājumu lokalizāciju un raksturu, var secināt, ka galvas apvidū bijušas ne mazāk kā 3 traumatiskas iedarbes, kakla rajonā – ne mazāk kā 4 traumatiskas iedarbes.

No protokola par personas uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām /pers. F/ (lietas 62. - 63.lapa) redzams, ka 2011.gada 23.februārī /pers. F/ no viņam uzrādītajām trīs fotogrāfijām, vienā no tām atpazinis /pers. C/, kas 2010.gada 14.oktobrī ap plkst.05.00 spārdīja gulošo vīrieti Jelgavas autoostā un tad šī persona viņam pašam divas reizes iesita pa seju, vilka pa zemi, turklāt spārdīja viņu ar kājām.

Cietušais/pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka 2010.gada 14.oktobrī ap plkst.5.00 no rīta ar /pers. F/ un /pers. Z/ devās mājās cauri autoostai, kur pamanīja - uz zemes guļošu vīrieti un divus vīriešus – abus apsūdzētos. Cietušais redzēja, ka /pers. C/ vienu, divas reizes ar kāju iespēra vīrietim pa sāniem. Mēģināja noskaidrot notiekošo, saņēma asus vārdus ar norādi iet projām. Saprata, ka nekustīgi gulošajam vīrietim ir vajadzīga palīdzība. /pers. F/ teica, ka viņš neelpo. /pers. F/ /pers. C/ iesista pa seju. /pers. G/ centās iejaukties, bet par to saņēma sitienu pa seju. Konflikts norima, viņi centās palīdzēt cietušajam, kuram bija sasista piere un asiņaina galva, viņš nekustējās. /pers. F/ lika /pers. Z/ zvanīt policijai un ātrajiem. Tanī pašā laikā /pers. C/ un /pers. D/ mutiski ņirgājās par jauniešu aktivitātēm. Konfliktam atkal atjaunojoties, /pers. D/ /pers. G/ bez iemesla iesita pa seju. /pers. C/ nogāza /pers. F/ un vilka pa zemi uz mašīnu. Ieradās pašvaldības policija, kura rīkojās neadekvāti. Ātrā palīdzība arī sniedza vīrietim palīdzību, viņu nosēdināja uz soliņa. Notikuma laikā abus uzbrucējus cietušais nepazina, vārdus uzzināja vēlāk. Līdz policijas atbraukšanai neviena cita cilvēka tuvumā nebija. Cietušais vispār nerunāja un visu laiku gulēja zemē. Pie samaņas viņš nāca tikai mediķu klātbūtnē. Uz apsūdzētajiem nebija redzami nekādi miesas bojājumi. Abi vīrieši sākumā minēja, ka tā ir radinieku darīšana, bet jauniešiem uzbruka tāpēc, ka viņi iejaucās, neviens neko citu neminēja. Cietušo pratināja neilgi pēc notikuma, varēja nosaukt svešo vīriešu pazīmes, lai gan abi bija līdzīgi. Vēlāk varēja konkrēti nosaukt, ka /pers. C/ augumā garākais un ar garenāku seju ir spēris. No jauniešu puses bija prasība izbeigt vardarbību un sniegt palīdzību, bet no /pers. C/ un /pers. D/ puses bija prasība iet projām. /pers. G/ redzēja, ka /pers. F/ sitienu saņēma no /pers. C/, jo gribēja pārbaudīt gulošā vīrieša stāvokli, tad /pers. C/ iesita /pers. G/ pa seju par iejaukšanos. Sitiens bija apzināts. Otro reizi /pers. G/ iesita /pers. D/, jo abiem izcēlās asa vārdu apmaiņa. Vairāk par citu nevar neko pateikt. /pers. G/ pēc notikuma sāpēja galva. Konflikta laikā pret jauniešiem tika lietoti rupji vārdi.

Cietušais /pers. G/ pirmstiesas kriminālprocesā (lietas 64. - 69.lapa) 2010.gada 15.oktobrī liecinājis, par identisku ierašanos notikuma vietā un laikā autoostas teritorijā, gāja pie /pers. Z/ uz mājām. Ievēroja, ka divi vīrieši sper ar kājām uz zemes gulošam vīrietim. Tieši spēra viens vīrietis, otrs stāvēja blakus. Varēja noprast, ka abi ir taksometra vadītāji. Uzrunātie vīrieši atbildēja rupji un raidīja projām, jo tas esot radinieks. /pers. F/ aizrādīja par gulošā sišanu divatā, viņš atradās vistuvāk un saņēma sitienu ar dūri pa seju. Sita tas vīrietis, kurš arī spēra gulošajam vīrietim. /pers. G/ atgrūda vīrieti un saņēma sitienu ar dūri pa seju. /pers. F/ rosināja izsaukt medicīnisko palīdzību, nekustīgi gulošajam vīrietim un lūdza /pers. Z/ izsaukt policiju. Vīrieši-šoferi teica, ka policija izsaukta, ka tikšot paši galā. /pers. F/ pievērsās pie gulošā vīrieša, pēc izkustināšanas viņš izrādīja dzīvības zīmes, atgūstot elpu. Cietušajam pievērsās arī /pers. G/, vīrietim bija pārsista piere un asiņaina galva. /pers. F/ ar /pers. Z/ vīrieti pagrieza uz labajiem sāniem. Visu šo laiku abi vīrieši stāvēja blakus un ņirgājās, izsakoties, vai sniegšot pirmo palīdzību un veikšot elpināšanu. Tad starp vīriešiem un viņu notika asas pārrunas par notikušo un izturēšanos pret cietušo. Konflikta laikā /pers. G/ atkārtoti saņēma sitienu ar dūri pa seju. Kurš iesita, konkrēti nevar pateikt, tajā pašā laikā viens no vīriešiem /pers. F/ nogāza gar zemi un aiz apkakles (krāga) vilka pa zemi automašīnas virzienā. Pamanīja, ka piebrauc policija. Uzskata, ka tie uzvedās neadekvāti. Pēc brīža atbrauca ātrā medicīniskā palīdzība, valsts policijas darbinieki. /pers. F/ aizbrauca viņiem līdz. Cietušajam griezās un sāpēja galva, no sitieniem sāpēja apakšžoklis.

No protokola par personas uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām /pers. G/ (lietas 70. - 71.lapa) redzams, ka 2011.gada 16.februārī /pers. G/ no viņam uzrādītajām trīs fotogrāfijām vienā atpazinis /pers. C/, kā personu, kura 2010.gada 14.oktobrī ar kāju spēra gulošajam vīrietim Jelgavas autoostā, kā arī iesita pa seju gan /pers. F/, gan arī viņam.

No protokola par personas uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām /pers. G/ (lietas 72. - 73.lapa) redzams, ka 2011.gada 16.februārī /pers. G/ no viņam uzrādītajām trīs fotogrāfijām vienā atpazinis /pers. D/ kā personu, kura 2010.gada 14.oktobrī atradās Jelgavas autoostas teritorijā, kur notika konflikts, ar dūri iesita viņam pa seju.

Liecinieks/pers. Z/ tiesas sēdē liecināja identiski par nokļūšanu 14.11.2010. naktī autoostas teritorijā ar diviem draugiem, pilnībā apliecināja pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības. Atpazina /pers. C/ un /pers. D/ kā notikuma dalībniekus, ir redzējis arī iepriekš, jo dzīvo tuvumā. Ejot pa ceļam ievēroja notiekošo konfliktsituāciju un gāja skatīties, kas tur notiek, vārds pa vārdam un izvērtās viss tā kā tas izvērtās. Atceras, ka zemē gulēja vīrietis. Abi apsūdzētie atradās viņam blakus, precīzi neatceras, kurš ko darīja. Vēlāk iesaistījās policija, bija ātrā palīdzība. Viņam pašam nekādu būtisku seku nebija. Abi draugi paši izvēlējās kļūt par cietušajiem kriminālprocesā, jo viņiem bija būtiskāks kaitējums. Ir pamanījis sitienus /pers. F/, bet /pers. G/ pēc tam bija galvassāpes, bet sitienu viņam neredzēja. Policijā atbildēja uz jautājumiem un apliecina liecināto.

Liecinieks/pers. Z/ pirmstiesas kriminālprocesā sniedzis detalizētākas liecības (lietas 74. - 77.lapa):

2010.gada 15.oktobra protokolā – 14.10.2010 pa ceļam uz mājām Jelgavā, Mātera ielā, būdams kopā ar /pers. G/ un /pers. F/, gāja caur autoostu no veikala "Rimi" puses uz 3.perona pamanīja, ka divi vīrieši liela auguma ar kājām sper zemē guļošam vīrietim. Klāt pieskrēja /pers. F/ jautāja par notiekošo un nepieciešamu palīdzību vīrietim. Viens no vīriešiem, atbildēja rupji, ka nav viņu darīšana, jo tas ir radinieks. Kad jaunieši prom negāja, abi vīrieši pievērsās viņiem. Liecinieks pagāja tālāk un zvanīja policijai. Tur stāvēja divi taksometri, nevienu citu personu neredzēja. Atgriežoties ieraudzīja, ka /pers. F/ viens no vīriešiem ar dūri iesit pa seju, /pers. F/ atkāpās un centās nomierināt uzbrucēju, bet tas nāca virsū, izturējās agresīvi, visu laiku lamājās lietojot necenzētus vārdus. /pers. G/ atradās vairāk aiz muguras, kas notiek ar viņu neredzēja. Tālāk turpinājās vārdu apmaiņa, kā rezultātā vīrietis vārdā /pers.D/ izdarīja sitienu ar dūri Undim pa seju. /pers. F/ pievērsās gulošam vīrietim, vīrietis atklepojās un atguva elpu. Pēc tam cietušajam pievērsās arī /pers. G/ un pats liecinieks, ievēroja, ka cietušajam pārsista galva, redzamas asinis kreisā galvas pusē. Visu šo brīdi abi svešie vīrieši ņirgājās smējās un savā starpā sarunājās. Pēc tam ieradās Pašvaldības policija. Vēlāk piebrauca ātrā medicīniskā palīdzība, Valsts policija. Liecinieks uz mirkli bija aizgājis uz mājām pēc rakstāmpiederumiem. /pers. F/ aizbrauca sniegt paskaidrojumus, jo bija cietis visvairāk. Uzskata, ka Pašvaldības policijas darbinieki rīkojās neadekvāti. Vēlāk abu sastapto vīriešu vārdus uzzināja no preses un atpazina publiskā interneta portālā.

2010.gada 17.februārī protokolā papildinājis, ka viņam pašam nekādi miesas bojājumi vai fiziskas sāpes netika nodarītas, nevēlas būt par cietušo, /pers. D/ un /pers. C/ ir jau atpazinis interneta portālā un ir redzējis iepriekš viņu darba vietā. Liecinieks apliecina, ka notikuma laikā nav bijuši iereibuši. Atpūšoties klubā ilgā laika periodā bija dzēruši alu un nebija apreibuši. Redzēja gulošā vīrieša spārdīšanu, viņam spēra abi vīrieši, tieši cik, nevar pateikt, viņi bijuši agresīvi, neviens vīriešus neprovocēja, jo saprātīgi novērtēja vecuma un spēka samērus. Jauniešiem tika rupji atbildēts. Kad tika piedāvāts izsaukt policiju, /pers. C/ ar /pers. D/ paziņoja, ka to jau izdarījuši. Laikā, kad zvanīja policijai, liecinieks redzēja, ka/pers.D/iesit/pers.F/ ar roku pa seju. /pers. G/ tikai viņam sūdzējās, ka pēc saņemtā sitiena sāp galva. Vēl ievēroja, ka /pers. C/ nogāž /pers. F/ zemē un aiz krāgas velk uz automašīnas pusi. Zemē gulošais vīrietis visu laiku nekustējās un neizrādīja nekādas dzīvības pazīmes. Kad viņi apskatījās gulošo vīrieti, /pers. C/ ar /pers. D/ par viņiem ņirgājās. Visas abu huligāniskās darbības ilga ne mazāk kā 15 minūtes.

Liecinieks **/pers. AE/ tiesas sēdē** norādīja, ka tik senu notikumu atceras tikai daļēji, apstiprināja ziņojumā un liecībā fiksēto informāciju pilnībā. Atceras, ka Pašvaldības policijā saņemts izsaukums uz konfliktu Jelgavas autoostā Pasta ielā 26 taksometru pieturā, patruļas sastāvā uz vietas liecinieks atrada 3 jauniešus, abus apsūdzētos un cietušo, kurš gulēja pie soliņiem. Tika izsaukta ātrā palīdzība un Valsts policiju. Cietušais bija alkohola reibuma stāvoklī, par ko liecināja alkoholam raksturīgā smaka, viņam bija pārsista galva. Klātesošie jaunieši bija agresīvi noskaņoti un izteica pretenzijas. Tālāk izsaukumu pārņēma Valsts policijas darbinieki. Liecinieks apstiprināja, ka ziņojumā fiksējis noskaidrotās dalībnieku personības. Atceras, ka cietušais bija stipri novārtījies, līdz mediķu atbraukšanai viņu atbalstīja pret soliņu, lai neguļ zemē, viņš kaut ko murmināja par izrēķināšanos. Nepietiekamā apgaismojumā agri no rīta kaut ko varēja nepamanīt. Abi apsūdzētie atradās tur pat pie soliņa, liecinieks zināja, ka viņi ir taksometru vadītāji. Liecinieks no dzirdētā saprata, ka jaunieši gāja garām, redzējuši tā kā kautiņu, tā kā pagrūstīšanos. Neviena cita tuvumā nebija. Atbraucot Valsts policijas mašīnai piebrauca lieciniekam zināmais taksometra vadītājs.

Liecinieks/pers. AE/ pirmstiesas kriminālprocesā 02.11.2010.g. liecinājis (lietas 78. - 79.lapa), ka 14.10.2010. pildīja darba pienākumus kā Jelgavas pašvaldības policijas darbinieks. Ap plkst.05.00, patrulējot ar diviem kolēģiem, saņēma paziņojumu par kautiņu autoostā, kur atrada 5 personas, kas savā starpā skaļi klaigāja, uz zemes atradās guļus stāvoklī vīrietis netīras drēbes, ar nobrāztu pieri, seja sarkanā krāsā, apdullušā stāvoklī. Veica darbības, lai izsauktu ātro palīdzību Valsts policiju, aicināja personas paziņot personas datus. Gulošo vīrieti kolēģi bija atbalstījuši pret soliņu sēdus, pārrunāja ar klāt esošiem notikuma būtību - konflikts starp trijiem jauniešiem un diviem taksometra vadītājiem. Ātrā medicīniskā palīdzība uzņēma gulošo vīrieti, tika noskaidrots, ka viņš ir /pers. E/, tika noskaidroti pārējo personu dati. Citas personas pievienojās tikai pēc cietušā aizvešanas uz slimnīcu. Ieradās Valsts policija un pārņēma notikuma vadību savās rokās. Pats jauniešus personiski nepazīst, nedaudz pazīst /pers. D/, personisku attiecību nav.

Inspektora Jāņa Vāķa 14.10.2010.g. ziņojumā (lietas 88.lapa) un 18.10.2010.g. paskaidrojumā (lietas 89.lapa) norādīti identiski apstākļi. Ziņojumā precīzi norādīti dalībnieku vārdi uzvārdi. Papildus norādīts, ka trīs jaunieši izskatījās alkohola reibumā un zemē gulošais vīrietis bija alkohola reibumā, nespēja piecelties. Tika noskaidrots, ka abi iepriekšminētie taksisti esot situši un spārdījuši /pers. E/, bet iepriekšminētie trīs jaunieši esot gājuši garām un vēlējušies pārtraukt taksistu iepriekšminētās darbības, bet taksisti esot uzklupuši virsū, sākuši sist pa seju, grūstīt prom arī viņus, kā rezultātā vienam no jauniešiem /pers. F/ bija sasista seja. Jaunieši izteica iebildumus pret viņu ekipāžas izturēšanos un pierakstīja visus datus. Sišana policistu klātbūtnē neturpinājās, bet jaunieši bija agresīvi, mēģināja mutiski izprovocēt abus taksistus uz kautiņu, arī taksisti bija agresīvi. Valsts policija vienu no jauniešiem paņēma līdzi, abi taksisti it kā izbrauca izsaukumos.

Liecinieks/pers. AJ/ tiesas sēdē faktiski apstiprināja liecinieka /pers. AE/ liecības. Nevienu no iesaistītām personām liecinieks nepazina, arī viņaprāt nelāgi uzvedušies nedaudz iereibušie 3 jaunieši, kuriem bija pretenzijas pret taksistiem, varētu būt bijusi fiziska konfrontācija. Cietušajam ar galvas traumu izsauca ātro palīdzību, viņam bija redzamas asinis, paziņoja Valsts policijai. Sīkāk tik senus notikumus liecinieks neatceras. Liecinieks ievērojis, ka piebrauc kāds kolēģa paziņa /pers. AK/.

Liecinieks/pers. AJ/ savās pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās 02.11.2010.g. liecībās (lietas 80. - 81.lapa) liecināja, ka 2010.gada 14.oktobrī ar /pers. AL/ un /pers. AE/ pildīja darba pienākumus, patrulēja nozīmētā maršrutā. Ap plkst.05.00 saņēma informāciju par izsaukumu uz autoostu uz kautiņu. Piebraucot autoostā pie 3.perona, kur atrodas taksometru stāvvieta, pamanīja piecas personas, kas stāv uz 3.perona, uz zemes gulēja viena persona, kas vāļājās pa zemi. Starp personām, kas atradās blakus, notika vārdu pārmaiņas, kur varēja saprast, ka viens otru apvaino par konflikta izraisīšanu. Konflikts notika starp trīs jauniešiem, kuri bija lietojuši alkoholu, un diviem taksistiem. Pieliecās pie gulošā vīrieša un konstatēja, ka viņam nobrāzta piere. Varēja saprast, ka vīrietim nepieciešama medicīniskā palīdzība, kura tika izsaukta caur dežūrdaļu, kā arī tika ziņots par notikušo VP dežūrdaļai. Gaidot atbraucam ātro medicīnisko palīdzību un Valsts policiju, konflikts starp jauniešiem un taksometra vadītājiem turpinājās, vairāk agresīvi bija noskaņoti jaunieši, kuri gribēja pierādīt savu patiesību. Pirmā ieradās ātrā medicīniskā palīdzība, vīrietis tika nogādāts uz slimnīcu. Pēc brīža ieradās VP darbinieki, kuri pārņēma izsaukumu. Konfliktā iesaistītie nav pazīstami. Gāzes pūšanu cietušajam sejā, nav dzirdējis.

Liecinieks/pers. AL/ tiesas sēdē faktiski apstiprināja liecinieka /pers. AE/ un /pers. AJ/ liecības. Liecinieks spilgtāk atceras 3 jauniešu pretenzijas, kuri iejaukušies redzētajā konfliktā – taksisti sit vai velk no mašīnas ārā, iejaukušies un kaut kāda konfliktsitūcija radusies arī viņiem. Nevienu no 6 iesaistītām personām liecinieks nepazina, lai gan varēja būt kaut kur pilsētā redzēti, bija arī patumšs. Cietušais bija alkohola reibumā, drēbes bija

novārtītas. Galva bija cietušajam pārsista, pakausis bija pārsists. 2 taksisti piebrauca nedaudz vēlāk, vienu no tiem liecinieks pazinis. /pers. AE/ noskaidroja iesaistīto personības, bet liecinieks aizpildīja izsaukuma kartiņu, tādēļ tai laikā varēja zināt nosaukt dalībniekus.

Liecinieks/pers. AL/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajās 02.11.2010.g. liecībās (lietas 82. - 83.lapa) sniedzis identisku informāciju kā /pers. AJ/. Ierodoties uz notikuma vietu, ieraudzīja, ka trīs jaunieši un divi taksometra vadītāji savā starpā skaļi klaigā un strīdas, vairāk pretenzijas izrādīja jaunieši, kuri nebija ar kaut ko apmierināti. Turpat uz zemes pamanīja guļošu vīrieti, tika izsaukta ātrā palīdzība un Valsts policija. Liecinieks pieprasījis pārtraukt jauniešus un taksistus bļaustīties un palikt pie mašīnas ziņu fiksēšanai. Citas personas apkārtnē neatradās. /pers. E/ tika nogādāts uz slimnīcu. Kā vēlāk noskaidrojās, konfliktā iesaistītās personas bija: /pers. D/, /pers. C/, /pers. F/, /pers. G/ un /pers. Z/. Ieradās Valsts policija. Ar konfliktējošām abas puses personām personiski nav pazīstams. Par to, ka Valsts policija bija izsaukta, ieminējās viens no taksistiem, kurš konkrēti, pateikt nevar.

Inspektora /pers. AL/ 18.10.2010.g. paskaidrojumā (lietas 90.lapa) papildus lidzīga satura informācijai norādīts, ka uz vietas tika noskaidrots, ka divi taksisti esot situši zemē gulošo vīrieti nezināmu apstākļu dēļ. Visi trīs jaunieši, kuri it kā bija aculiecinieki un iesaistījās konfliktā, turpināja lamāties ar taksistiem. Jaunieši bija alkohola reibumā. Paskaidrojis, ka polisijas darbinieki bija sasveicinājušies ar vēlāk piebraukušiem taksometru vadītājiem, kuri bija pazīstami.

VP Zemgales reģiona pārvaldes Jelgavas iecirkņa policijas inspektora Valsts amatpersona 14.01.2010.g. ziņojumā (lietas 84.lapa) fiksēts, ka 2010.gada 14.oktobrī plkst.05.38 operatīvās grupas sastāvā, ieradās izsaukumā Jelgavā, Pasta ielā 26, kur starp taksometra vadītāju un jauniešiem noticis konflikts. Ierodoties notikuma vietā, no tur esošajiem Jelgavas pašvaldības policijas inspektoriem noskaidroja, ka taksometra šoferi it kā esot situši vienu vīrieti, bet jaunieši gājuši garām un gribējuši vīrietim palīdzēt, tāpēc iejaukušies konfliktā pēc kā taksisti arī kādam no viņiem ir iesituši. Jelgavas PP darbinieki jau bija piefiksējuši visu iesaistīto personu datus, noskaidrots, kas no jauniešiem grib rakstīt iesniegumu un aicināja izbraukt uz policijas iecirkni, ko izmantoja /pers. F/, kuram bija redzami miesas bojājumi uz sejas. Taksometru vadītājus nolēma izsaukt vēlāk. Pēc piecām minūtēm iecirknī ieradās arī abi konfliktā iesaistītie taksometra vadītāji /pers. C/ un /pers. D/, kurš pazīstamāks no citām darba lietām. Dežūrdaļā /pers. C/ bija tendēts uz konflikta radīšanu, uzvedās bravurīgi, apgalvoja, ka viņam uzbrukuši un izteica neapmierinātību ar policijas darbu, attiecās iet uz darba kabinetu bez /pers. D/ un attiecās no pratināšanas, kas veicama pēc iesnieguma pieņemšanas. Viņam tika sniegti paskaidrojumi par viņa tiesībām pieaicināt juristu un darbu ar personām atsevišķi un pēc kārtas. Uz to /pers. C/ devās prom, paziņojot par vēlēšanos doties uz citu iecirkni, jo no viņa negribot pieņemt iesniegumu. Iesniegumu no viņa paņemt nav izdevies.

Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas sniegtajā informācijā Valsts policijai (lietas 86.lapa) norādīts, ka pamatojoties uz pieprasījumu, nosūta Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas Patruļpolicijas nodaļas vecākā inspektora Jāņa Vāķa ziņojumu, paskaidrojumu un inspektora Māra Bondarenko paskaidrojumu, kā arī izsaukuma kartiņu Nr.PP-IK 6526, kuri 2010.gada 14.oktobrī pulksten 05.29 ieradās uz notikuma vietu Jelgavā, Pasta ielā 26 autoostas teritorijā. Pielikumā norādīta izsaukuma kartiņas kopija uz vienas lapas, /pers. AE/, /pers. AL/ ziņojums un paskaidrojuma kopijas uz trīs lapām.

Izsaukuma kartiņas Nr.PP-IK 6526 kopijā (lietas 87.lapa) norādīts, ka 2010.gada 14.oktobrī plkst.05.22 /pers. Z/ pieteicis izsaukumu uz Pasta ielu 26, kur autoostā notiek kautiņš. Izsaukums plkst.05.23 nodots ekipāžai "42". Izsaukumā uz vietas atradās no plkst.05.25 līdz plkst.06.20. Uz vietas izsaukta Valsts policija, uzrakstīts ziņojums. Notikumā iesaistītās personas /pers. E/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. G/, /pers. F/, /pers. Z/. Izsaukumā Jelgavā, Pasta ielā 26, Jelgavas pilsētas autoostā 3.peronā pie taksometriem pamanīja, ka uz gājēju ietves guļ vīrietis /pers. E/, kuram bija asiņaina piere, kurš tika nodots NMP 504.brigādei. Blakus atradās divi taksisti /pers. C/ un /pers. D/, kā arī trīs jaunieši: /pers. G/, /pers. F/ un /pers. Z/ (visi trīs jaunieši bija alkohola reibuma stāvoklī). Tika noskaidrots, ka abi iepriekšminētie taksisti esot situši un spārdījuši /pers. E/, bet iepriekšminētie jaunieši esot gājuši garām un vēlējušies pārtraukt taksistu iepriekšminētās darbības, bet taksisti esot uzklupuši virsū, kā rezultātā vienam no jauniešiem /pers. F/ bija sasita seja. Notikuma vietā ieradās Valsts policija.

Liecinieks/pers. AU/ tiesas sēdē apliecināja, ka strādā kazino "/nosaukums/" Jelgavā, "/nosaukums/" par bārmeni, pāri ceļam Jelgavas autoostai. /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ ir zināmi kā kazino apmeklētāji. Liecinieks pazīst arī cietušā meitu /pers. L/. Ar cietušo kā ar klientu nekādu problēmu nekad nav bijis. Liecinieks atceras, ka viņa nakts maiņas laikā pēc pusnakts (ap plkst. trijiem, četriem) kazino bija iegriezies /pers. E/, sarunā minēja nesaskaņas ar sievu, un ka meita ir "*apbižota*", bija "*uzvilkts*" un negatīvi noskaņots, alkoholu lietoja, bet labi neatceras tieši ko un cik daudz, pieļauj, ka viskiju ar kolu. Bijis saprotams, ka ies runāt ar /pers. C/, neteica par ko konkrēti un uz kurieni (liecinieks secināja, ka uz netālo taksometru pieturu). Cietušais bāra apmeklējuma laikā bija zolīds. Naktī kazino bija kādi 15 -20 apmeklētāji. No rīta ap septiņiem, astoņiem ienāca /pers. C/ uzbudināts un pastāstīja, ka notika konflikts un izvērsies kautiņš, /pers. E/ esot uzbrucis /pers. C/, bijusi policija, neko sīkāk nestāstīja. Citādi liecinieks nebūtu atcerējies tās nakts notikumus. Uz tiesas sēdi atnākt viņu sarunājis /pers. C/ jau kādu laiku atpakaļ, viņš ik pa laikam ieminējās par krimināllietas esamību.

Apsūdzētais/pers. C/ tiesas sēdē atteicās sniegt liecības. Norādīja, ka par visu ir izteicies pirmstiesas kriminālprocesā un paliek pie tā. Pēdējā vārdā norādīja, ka ir bijis tikai ģimenes materiālais un sadzīvisks strīds. Negatīvi noraksturoja /pers. E/, - viņš apsūdzētajam ir uzbrucis, viņš ir bīstams cilvēks, lieto alkoholu, ir agresīvs, sitis savu sievu un meitu, kopā ar liecinieku /pers. K/ lietoja alkoholu un fiziski viņu ietekmēja. /pers. E/ bijis aizturēts alkohola reibumā vadot auto, kāvies ar policijas darbinieku, ir nodarbojies ar kontrabandu, ir sakari policijā, saistīts ar organizēto noziedzību. Apsūdzētā tēvs atteicies no sakariem ar /pers. E/. Tagad būtu reaģējis citādi, iedevis /pers. E/ 10 Ls vai izbēdzis no mašīnas, bet ir palicis uz vietas sargājot darba inventāru. Situāciju nožēlo un ir ar mieru samaksāt viņam izdevumus.

/pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā liecinājis (lietas 98., 99.-100.,112.,117. lapa):

Kā aizdomās turētais 2011. gada 28. februārī liecinājis, ka ir iesniedzis iesniegumu 14.10.2010.g., /pers. E/ viņam miesas bojājumus nav nodarījis, kaut gan viņš ir žņaudzis /pers. C/, arī konfliktā ar jauniešiem miesas bojājumi netika nodarīti.

2011. gada 1. martā aizturētā statusā liecinājis, ka ir vērsies ar iesniegumu par /pers. E/ uzbrukumu 14.10.2010.g. naktī autoostas teritorijā. /pers. E/ bija stiprā alkohola reibumā, izteica draudus nogalināt un sakropļot, draudus tuviniekiem. Viņš ir /pers. C/ bijušās faktiskās sievas tēvs, attiecības bijušas labas. Pēc šķiršanās viņš mēdzis izteikt pārmetumus par to un kredītsaistībām. 14.10.2010. /pers. E/ prasīja iedot Ls 10, pēc atteikuma izteica draudus. Viņi atradās taksometru pieturā viņa taksometrā priekšējā sēdeklī. Tad viņš ieķērās drēbēs, sāka žņaugt. Tajā brīdī piebrauca kolēģis /pers. D/, nostājās kādus 10 m priekšā. /pers. C/ pavēra durvis un pasauca viņu palīgā, atbrīvojās no /pers. E/ tvēriena, izkāpa no automašīnas, un pasaziera durvīm mēģināja izvilkt /pers. E/ ārā, bet viņš ieķērās viņam aizmugurējā bikšu kabatā un izvēlās no automašīnas. Tūlīt pēc tam gāja garām trīs nepazīstami jaunieši alkohola reibumā, kuri pārprata situāciju, ieķērās /pers. C/ apģērbā, gribēja nogāzt zemē. Piesteidzās palīdzēt /pers. D/, virzīja jauniešus projām. /pers. C/ piezvanīja Valsts policijai. /pers. D/ aicināja jauniešus iet projām, bet jaunieši bijuši agresīvi un mēģināja izprovocēt konfliktu. Pirms zvanīja policijai, kopā ar /pers. E/ sēdēja uz soliņa un zvanīja tēvam, lai konsultētos, ko darīt tālāk. /pers. E/ sapratis, ka tiek zvanīts policijai, par atbildi tīši nokrita zemē un tēloja bezsamaņu. Neviens viņam nespēra un nesita, arī jauniešiem neviens nesita. /pers. D/ pat nebija pienācis viņiem klāt. Ieradās policija, ātrā palīdzība un /pers. E/ aizveda, policija aizveda jauniešus. Ar /pers. D/ devās uz policiju paši, bet iesniegumu pieņemt atteicās.

/pers. C/ atsaucies uz savu sniegto iesnieguma, kas reģistrēts 14.10.2010.g. plkst.7:35 (lietas 93. lapa), kurā norāda līdzīgus notikuma apstākļus. Pēc konflikta automašīnā centies /pers. E/ izvilkt no mašīnas, kurš pretojās - ieķērās aizmugurējā bikšu kabatā un izkrita no auto, turpinot turēties aizmugurējā bikšu kabatā, kas tika noplēsta. Garām gāja trīs jaunieši, kas arī ieķērās viņam drēbēs un gribēja nogāzt zemē. Pienāca /pers. D/ palīdzēt

atbrīvoties, viņš jauniešus virzīja projām, teica, lai iet prom, ka paši tiks galā un sauks policiju. Jaunieši mēģināja izraisīt konfliktu un kautiņu. Vēlas pārrunas ar /pers. E/, nevēlas kriminālprocesa uzsākšanu. 26.10.2010.g. pieņemts lēmums par attiekšanos uzsākt kriminālprocesu pēc minētā iesnieguma.

2011. gada 1. martā aizdomās turētā statusā /pers. C/ apliecinājis iepriekš sniegtās liecības, neatzīst sevi par vainīgu huligānismā.

2012. gada 28. maijā apsūdzētā statusā /pers. C/ apliecināja, ka apsūdzība ir saprotama, vainu neatzīst, iepriekš sniegtās liecības apstiprina, papildināt nevēlas.

Apsūdzētais/pers. D/ tiesas sēdē liecinājis par to, ka ir piebraucis pieturā autoostā, kur jau atradās /pers. C/ automašīna. Saprata, ka viņa mašīnā ir klients un pats iekārtojās uz īslaicīgu atpūtu. Tad izdzirdēja, ka /pers. C/ sauc palīgā, redzēja, ka viņš līdz pusei ir izliecies no savas automašīnas un kāds ieķēries ar rokām viņam kaklā vai drēbēs kakla apvidū (nespēja paskaidrot, pa kurām durvīm /pers. C/ bija izliecies). Bija dzirdējis par uzbrukumiem taksometru šoferiem, ļoti satraucās, steigā kāpjot no mašīnas viņam izkrita darba telefons, pagāja laiks, kamēr savāca izkritušo, tad redzēja, ka /pers. C/ ir pie mašīnas ārpusē (kā saprotams, ar muguru pret to) svešs vīrietis viņam ieķeries drēbēs. Neviens vīrietim nav sitis, viņš pats nokrita un tēloja veselības problēmas. Kad piegāja jaunieši, viņi bija ļoti uzmācīgi, piedzērušies, pārliecināts, ka apreibinošu vielu ietekmē, ko ir kompetents noteikt. Abi ar /pers. C/ šos jauniešus mēģināja atstumt un vairāk par kādu grūstīšanos nenotika. Cietušajiem nekādi miesas bojājumi nav nodarīti, nobrāzumi varēja rasties no grūstīšanās, jo *tur tā grūstīšanās bija arī pa zemi*. Tādas darbības bija, lai novērstu konfliktu un to, kas tur notika. Jautājums ir tikai par to, kā katrs to izprot. /pers. E/ nekas nekaitēja, viņš tikai bija piedzēries. Jaunieši varēja uztvert, ka /pers. C/ sper viņam, jo /pers. E/ viņam bija no aizmugures ieķeries biksēs, abi kā kāpās atpakaļ, cietušais nokrita, noraujot /pers. C/ biksēm kabatu (redzējis norauto kabatu). Domā, ka šādu pozīciju kāds no malas varējis saprast kā speršanu. Nekādas sišanas nebija, ja būtu sists, tad sekas būtu daudz smagākas. Svešo vīrieti nav uzreiz atpazinis, kad /pers. C/ izteicies, ka tas ir radinieks, ir sapratis, ka tas varētu būt /pers. E/, jo par /pers. C/ ģimenes problēmām viņam bija zināms, bijušo sievas tēvu zina, bet īpaši neinteresējas par šiem jautājumiem. Uzskata sevi par labu speciālistu psiholoģijā un narkoloģijā un varējis novērtēt situāciju objektīvi. Policijā pieprasīja visiem veikt alkohola pārbaudes, bet negribēja pat pieņemt iesniegumus līdz /pers. C/ nesazvanīja kādas augstu stāvošas amatpersonas.

/pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesā sniedzis liecības (lietas 174.-175., 179.-180., 187. lapa):

2011. gada 10. martā kā aizdomās turētais liecinājis gandrīz identiski tiesas sēdē liecinātajam. Kad piegāja klāt, /pers. C/ ar vīrieti jau stāvēja ārpusē. Vīrieti neatpazina. Vīrietis bija ieķēries /pers. C/ biksēs un klaigāja rupjiem vārdiem un draudēja nogalināt, nodurt, prasīja atdot naudu. To uztvēra kā uzbrukumu taksistam. Tajā laikā pienāca trīs jaunieši, iereibuši un agresīvi. /pers. C/ mēģināja sazvanīt tēvu, piezvanīja policijai. Jauniešiem /pers. C/ paskaidroja, ka ir cietušais un notiek konflikts ģimenē, no viņa /pers. D/ saprata, ka vīrietis ir viņa bijušās sievas tēvs, jaunieši neko neklausījās. Centās atgrūžot atvairīt jauniešu uzbrukumu, kuri visu laiku mēģināja viņiem iesist. Grūstoties, viens no jauniešiem aizķērās un nokrita. /pers. E/ sauca, lai izbeidz, ka paši tiks skaidrībā, viņš bija stiprā alkohola reibumā. Jaunieši saprata, ka kļūdījušies un atkāpās, tad kaut kam zvanīja, kaut ko klaigāja. Atbrauca pašvaldības policija, kuri noskaidroja notikuma apstākļus, ātrā palīdzība, kad /pers. C/ nebija noskaņots atteikties no iesnieguma rakstīšanas, /pers. E/ notēloja vājumu. Ieradās valsts policija savāca vienu no jauniešiem. Uz policiju devās paši, tur atteicās pieņemt viņu iesniegumus, /pers. C/ sazvanīja Galveno policijas pārvaldi.

2011. gada 7. aprīlī /pers. D/ kā apsūdzētais liecināja, ka apsūdzība saprotama, vainu neatzīst.

2012. gada 29. oktobrī apliecina identisku nostāju, apgalvo, ka liecinieki noteikti liecinās par /pers. E/ prettiesisko rīcību (prokurors lūgumu noraidījis ar motivētu lēmumu, par /pers. AZ/ un /pers. B0/ tiesas sēdē lūgums netika izteikts, liecinieks /pers. AU/ pēc personas datu noskaidrošanas tiesas izmeklēšanā nopratināts, par otru personas dati netika uzrādīti).

Minētie pierādījumi ir savstarpēji saskanīgi un viens otru papildinoši, par tiem šaubas nerodas (izņemot apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ liecības). No tiem tiesa ir pilnībā pārliecinājusies par lietas faktiskajiem apstākļiem un apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ darbībām. Nav pamata apšaubīt cietušo un liecinieku liecības, - katrs no viņiem ir liecinājis atbilstoši savai informētībai par attiecīgajiem faktiem, spējai novērot, atcerēties un attiecīgi izklāstīt atminētos faktus. Sniegtās liecības ir pietiekami objektīvas un ar citiem pierādījumiem apstiprinātas, lai loģiskas analīzes rezultātā gūtu pilnīgu priekšstatu par apstākļiem uzrādītās apsūdzības ietvaros. Tās nelielās mazāk būtiskas atšķirības, kas vērojamas starp dažādiem dalībniekiem vai kāda dalībnieka tiesas sēdē un pirmstiesas kriminālprocesā sniegtām liecībām nav tik būtiskas, ir attaisnojamas ar pagājušo laiku, notikuma emocionalitāti un notikuma piesātinātību ar sīkiem momentiem, kas nav notikuši pēc kāda plāna un ritmiski, bet haotiski vairāku personu mijiedarbībā, arī vienlaicīgi un intensīvi mainoties konfrontācijas situācijām. Atšķirības tikai individualizē liecības un novērš iztiektos iebildumus par to safabricēšanu, saskaņošanu un tamlīdzīgu ticamības problemātiku. Faktiski visi dalībnieki pagājušā laika dēļ vairāk atsaucas uz savām pirmtiesas kriminālprocesā sniegtām liecībām, kas lielākā vairumā ir sniegtas ļoti tuvināti notikumam un pietiekami ticami skaidro atšķirības. Nav apstākļu, kas liktu šaubīties par fiksēto pierādījumu objektivitāti, cietušie, liecinieki ir apliecinājuši, ka ir tā liecinājuši no brīvas gribas, neviens neko nav diktējis vai rakstījis cietušo un liecinieku vārdā. Nav apstākļu, kas liktu šaubīties par lietā esošiem rakstiskiem pierādījumiem.

Ir saprotams, ka objektīvi pastāv /pers. C/ un /pers. E/ nesamierināms naids, kas nav izbeidzies pat tagad un no abām pusēm emocionālais līmenis un arī citas personas liek uzturēt visai pārspīlētu notikuma atspoguļojumu un abpusēji ne pārāk saprātīgu rīcību un attieksmi. Līdzīgi ir ar liecinieces /pers. L/ liecībām, kura šajā kriminālprocesā par katru cenu vēlējās novirzīt uzmanību uz savas faktiskās laulības šķiršanas problemātiku, kas risināms civiltiesiskā ceļā.

Uzsvērtiem apstākļiem, kad /pers. E/ sēdēja vai nesēdēja uz soliņa, kurš un kad zvanīja policijai (lietā fiksēts tikai liecinieka /pers. Z/ zvans), vai slimnīcā uzņēma uz reiz vai ļoti agrā stundā uzņemšana aizkavējās pat kādu citu apstākļu dēļ, kādā kārtībā pieņēma iesniegumus policija, vai sasveicinājās ar kādu policistu, vai nesveicinājās (pašvaldības policija pareizi ir novērtējusi apstākļus un gadījuma piekritību, uzraugot notikuma vietu līdz Valsts policijas darbinieku atbraukšanai un uzkrājot personas datu informāciju), izlika vai neizlika no dzīvokļa, kas un kad ir ar ko konfliktējis pirms vai pēc notikuma, ir minimāla nozīme vai vispār neietilpst lietā noskaidrojamo apstākļu kopumā. Pilnīgi bezjēdzīga un infantila ir konspirācija ar /pers. E/ piedāvāto iesnieguma veidlapu un liecinieka /pers. K/ centieni slēpt nevienam nevajadzīgu informāciju un izvairīties no tiesas, jo tik un tā ir nepārprotams, ka kriminālprocesa izbeigšanā ieinteresēti tikai apsūdzētie, nevienam apsūdzētajam nav liegts gūt kādu risinājumu (izlīgums, kaitējumu atlīdzība u.t.t.) līdz tiesai, nevienam cietušajam nav pienākums tam piekrist, smaga nozieguma gadījumā apsūdzību uztur valsts apsūdzētājs, nevis cietušais, lietā ir vēl divi cietušie, acīm redzami, ka veidlapu sastādījusi cita persona, kam tikai īsumā zināma notikuma fabula, bet nav zināmi sīkāki dati, pat neprecīzi norādīts cietušā uzvārds.

Apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ sniegtajā informācijā par notikumu ir izmantotas aizstāvību realizējošo personu tiesības. Abi nenoliedz, ka ir atradušies notikuma vietā un laikā, satikušies ar cietušajiem /pers. E/, /pers. G/, /pers. F/ un liecinieku /pers. Z/. Tomēr savu darbību un notikumu gaitu interpretē pilnīgi citādi kā to liecina objektīvie apstākļi un citi pierādījumi, pat pilnīgi neitrālu personu liecības, kam pilnīgi vienaldzīgs lietas iznākums.

Domstarpība pastāv un apsūdzētie uzsver, ka patiesībā /pers. E/ uzbruka /pers. C/ un palīgā nākušajam /pers. D/ un inscenēja savu piekaušanu ar ļoti slepkavnieciskiem nolūkiem pret šīm personām un viņu tuviniekiem. Nelaimīga pārpratuma dēļ arī trīs garām nākušie jaunieši kāda pārpratuma dēļ arī viņiem uzbruka, abi apsūdzētie ir tikai aizstāvējušies, faktiski būdami kā patiesie cietušie lietā. Tomēr šādai situācijas interpretācijai nav ne faktiskā pamatojuma un atbilstības jebkādiem citiem gūtiem pierādījumiem, kā arī tas neatbilst elementāriem loģikas un darbību samērojamības apsvērumiem, tādejādi neizbēgami nonākot pretrunā. Pat abu apsūdzēto liecībās savstarpēji saskatāmas pretrunas un nesakritība ar objektīvi konstatēto, kas nerunā par

labu šo liecību patiesumam un savu darbību interpretācijas pareizībai.

Cietušie un liecinieks nav centušies noliegt, ka pirms notikuma kādā ilgākā laika posmā ir lietojuši alkoholu. /pers. E/ ir konstatēts attiecīgs promiļu daudzums, bet nekas neliecina, ka visi ir bijuši tādā alkohola ietekmē un īpašā nekontrolējamā stāvoklī, tikai abi apsūdzētie ir centušies tikai atkauties no apdzērušamies un apreibušiem elementiem. Pirmkārt, minētās personas jau ir varējušas vispār normāli pārvietoties un pretoties vardarbībai, kas ļoti apgrūtinoši stipra alkohola reibuma gadījumā. Bez tam, minētās personas ir bijušas pašvaldības un valsts policijas darbinieku un mediķu redzes lokā, neviens no tiem nav aizvests uz atskurbtuvi, izmantojot pašvaldības policistu ekipāžas klātbūtni, bet /pers. E/ aizveda uz slimnīcu, /pers. F/ ļoti drīz nopratināts, varēja sniegt precīzas liecības. Trīs jaunieši arī pēc notikuma varēja pietiekami detalizēti, saskanīgi un skaidri liecībās atreferēt notikumu gaitu, kas nekādi neliecina par aptumšotu apziņu. Liecinieks /pers. AU/ arī par /pers. E/ neliecināja, ka viņš būtu ļoti dziļā reibuma stāvoklī un ar neadekvātu uzvedību, apliecināja, ka nolūks bija iet parunāties ar bijušo znotu. Nav nekāda apstiprinājuma, ka pie /pers. E/ būtu kādi bīstami priekšmeti, kas varētu radīt briesmas kādam no konflikta dalībniekiem. Kā liecina cietušā uzvedība iztiesāšanas laikā, viņš ir izteikti bailīga un inerta persona. Nav loģiska pamata uzskatīt, ka vidēja auguma cietušais /pers. E/ būtu pats uzsācis fizisku konfrontāciju ar augumā ievērojami lielāko un spēcīgāko /pers. C/, ka būtu iespējams mašīnas salona šaurībā vispār jebkādā veidā žņaugt augumā raženo /pers. C/, kurš vēl līdz pusei ir izliecies no tās ārā. Nav izdevies noskaidrot un grūti izprast, kā var no pasažiera vietas vilkt ārā cietušo aiz pleciem, ja viņš tai pat laikā ir ieķēries vilcējam no mugurpuses biksēs, kas pie tam varēja izskatīties kā speršana izvilktajam un nokritušajam. /pers. C/ vai /pers. D/ nekādi miesas bojājumi, ko būtu varējis nodarīt /pers. E/ vai trīs jaunieši, nav fiksēti. Arī trīs jauniešu izteiktā norāde, ka nav pašnāvnieki un nekad nebūtu labprātīgi uzsākuši kautiņu ar diviem pieaugušiem, daudz lielāka auguma vīriešiem, ir pietiekami loģiska. Iepriekš apsūdzētie ar trīs jauniešiem nebija pazīstami, viņiem nebija nekādas vajadzības viņiem uzbrukt, kā tiek apgalvots. Bet pašiem apsūdzētajiem trīs jaunieši traucēja pabeigt izrēķināties ar /pers. E/ gan fiziski, gan kā neparedzēti liecinieki notiekošajam.

Objektīvi /pers. E/, /pers. G/ un /pers. F/ miesas bojājumi ir konstatēti, noteikti to rašanās apstākļi un iedarbību raksturs, ka pilnīgi noteikti nav no nokrišanas. Nav pamata uzskatīt, ka miesas bojājumi gūti jebkur citur un citādos apstākļos, par to, ka /pers. E/ un /pers. F/ bijis savainots liecina arī citi dalībnieki. Policijas darbinieku liecībās un dienesta dokumentācijā ir norāde par /pers. E/ pārsisto galvu, ieplēstām un sasmērētām drēbēm, redzamiem /pers. F/ sejas savainojumiem. Tādēļ nav pamata apgalvojumiem, ka pret cietušajiem nekāds fiziskais spēks netika pielietots un tikai centās pārliecināt, atstūma no sevis vai pagrūstījās. /pers. E/ uzņēma neatliekamā medicīniskā palīdzība. Nav īsti saprotams, uz kāda pamata apsūdzētie tik noteikti zina, ka /pers. E/ tikai tēlo vājumu, ja viņa stāvokli vispār nav pārbaudījuši un nav snieguši viņam palīdzību, pie tam ir liecināts pretrunīgi un nav skaidrs, vai zemē vārtījās piedzēries, vai veica apzinātas darbības tēlojot vājumu.

Tādejādi tiesa ir pilnībā pārliecinājusies, ka notikuma laikā no apsūdzēto puses pret cietušajiem ir piemērots fizisks spēks, notikusi tīša fiziska ietekmēšana tai skaitā sišanas veidā, lai kā viņi to censtos noliegt. /pers. D/ arī ir atzinis, ka tas ir katra vērtēšanas jautājums. Nekas neliecina, ka konkrētajā situācijā /pers. C/ un /pers. D/ bija neizbēgami tāds jāpielieto, un tā būtu bijusi adekvāta reakcija. Tādēļ nav iespējams runāt ne par nepieciešamo aizstāvēšanos, ne par kādu citu krimināltiesību izslēdzošu apstākli. Liecībās trīs jaunieši arī ir konkrēti norādījuši rupjus izteicienus, kas konflikta laikā tika izteikti, apliecināja, ka notika ņirgāšanās, bija aizskaroši izteicieni par viņiem, ko jaunieši tiesas sēdē smalkjūtīgi nevēlējās atkārtot burtiskā veidā.

Huligānisma kā noziedzīga nodarījuma sastāvs ir formāls, proti, krimināltiesību ir saistīta nevis ar noziedzīgu seku iestāšanos, bet gan ar kaitīgās darbības izdarīšanu – rupju sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaužas acīmredzamā necieņā pret sabiedrību vai bezkaunībā, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, iestāžu vai uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) vai organizāciju darbu ***(08.03.2007. Senāta Krimināllietu departamenta lēmums lietā nr. SKK-13/2007).***

Divu fiziski spēcīgu personu veikta darbība - fiziski mazāk spēcīgas personas piekaušana, kas vēlējās noskaidrot tai būtiskus jautājumus, kam ir zināms pamats satraukties par sevi un saviem tuviniekiem, kas jautājumu uzdeva personai, kurai bija pamats atbildi prasīt, kas ir pazīstama un bijusi faktiskās radniecības attiecībās un pie tam šī piekautā persona vienlaicīgi var būt arī sadzīves pakalpojuma – taksometra izmantošanas klients, personu kavēšana sniegt palīdzību cietušajam, centieni maldināt un novērst citu iejaukušos personu centienus palīdzēt cietušajam, fiziska spēka pielietošana, lai panāktu iejaukušos personu pārliecināšanu doties projām, bļaustīšanās agrā rīta stundā sabiedriskā vietā, rupja lamāšanās, ņirgāšanās, palīdzības nesniegšana, nekādi nav uzskatāma par sabiedrībā pieņemamu uzvedību, cieņu pret sabiedrības normām, sabiedriskā miera respektēšanu. Pie tam tas nav atkarīgs no apsūdzēto uzskata, ka tāda uzvedība ir normāla un pilnībā atbilst viņu subjektīvajam skatījumam uz uzvedību sabiedrībā, attiecību veidošanā jautājumu risināšanā. Lai arī lietā nav piefiksēts darba dienā no autoostas uz Rīgu iet pirmais autobuss plkst. 4:55 (aptuveni ap to pašu laiku tāds autobuss varēja būt arī 2010.g), pilsētas centrā iet pirmie gājēji, kas ir vispārzināms fakts, tādēļ nevar viennozīmīgi apgalvot, ka nevienam citam netika traucēts miers un sabiedriskā kārtība, kādai tai būtu jābūt, lai nebūtu jābaidās iet pa ielu, lai nebūtu jāklausās bļaustīšanās, lamas un rupjības.

Ja arī /pers. D/ pašā iesākumā nebija skaidrs iemesls un viņš varēja kļūdīties par situācijas patieso būtību, tad visai drīz viņam nepārprotami tapa zināms, ka sistais vīrietis nav nekāds taksistu maniaks un pilnīgi apzināti viņš jau piedalījās jauniešu projām baidīšanā.

Tiesu prakses apkopojumā LR Augstākā tiesa norada: *Tajos gadījumos, kad noziedzīgas darbības veiktas personisko konfliktu dēļ starp apsūdzēto un cietušo, izdarītais pareizi kvalificēts pēc KL 231. panta, ņemot vērā faktu, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts publiskā vietā - uz ielas, pagalmos, kafejnīcās u.c. (1), vai/un, ka to ir novērojuši citi cilvēki, kuru miers tādā veidā tika traucēts (2). Atzīstot šo pieeju par pareizu, tomēr jāievēro, ka sabiedriskā miera traucēšanas faktu nedrīkst vērtēt formāli, tikai norādot uz klātesošo personu esamību, bet neizvērtējot sabiedriskā miera traucēšanas raksturu un pakāpi. KL 231. pantā ir paredzēta atbildība par* ***rupju*** *sabiedriskā miera traucēšanu. Tādi fakti, ka personas noziedzīgu darbību ir novērojuši citi cilvēki un pat reaģējuši uz tiem (1), kā arī tas, ka noziedzīgs nodarījums ir izdarīts citiem cilvēkiem pieejamā vietā (publiskā vietā), paši par sevi nenozīmē, ka izdarītais jākvalificē kā huligānisms. Sabiedriskā miera traucēšana ir konstatējama tajos gadījumos, kad nav ievērotas cilvēka tiesības uz naktsmieru, pārkāpta personas vai viņas mājokļa neaizskaramība, ierobežotas personas iespējas brīvi pārvietoties, persona ir spiesta pārtraukt vai atteikties no likumīgām darbībām (piedalīšanās kultūras vai sporta pasākumos, iepirkšanās, braukšana ar sabiedrisko transportu u.tml.), uzņēmums vai organizācija ir spiesti pārtraukt savu darbu. Turklāt nozīme ir sabiedriskā miera traucēšanas pakāpei – par krimināli sodāmu huligānismu var atzīt tikai tādas darbības, kas ievērojamā mērā pārkāpj sabiedrisko mieru.*

Apsūdzībā norādīts, ka konkrētajā gadījumā tā izpaudās rupjā sabiedriskā miera traucēšana, kas izpaužas acīmredzamā necieņā pret sabiedrību un bezkaunībā, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, saistītu ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajiem, ar mantas bojāšanu, ar pretošanos personām, kuras vēršas pret sabiedriskās kārtības pārkāpšanu. Par šo aizstāvis O.Svilāns izteica būtiskus iebildumus, ka ir mehāniski ierakstīta visa panta dispozīcija un nekādu pierādījumu nav, nav traucēts sabiedriskais miers, lai arī tas noticis sabiedriskā vietā. Konkrētajā gadījumā tiesa tam nepiekrīt. Notikumā tika veikts veselas komplekss prettiesisku darbību, kas arī "pārklājās" vai sekoja viena otrai, realizējot visu minēto. Uzsvērtais konflikta ģimeniskais raksturs nav būtisks. Tieši ģimenisku attiecību risināšana izvēlētā veidā nekādi nav nosaucama par sabiedrībā pieņemtu normu, lai kā būtu kādam ierasts.

Ņemot vērā to, ka izskatāmajam notikumam ir salīdzinoši komplicēta un dinamiski mainīga gaita, lemjot par noziedzīgo nodarījumu kvalifikāciju, rūpīgi jāizvērtē izdarītā objektīvās pazīmes, kā arī vainīgā nodoma saturs, izdarītās darbības motīvi un mērķi. Lai kvalificētu faktiskās personu darbības par noziedzīgu nodarījumu, par ko uzrādīta apsūdzība ir konstatējamas visas attiecīgā noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes un šajā gadījumā arī

kvalificējošas pazīmes, jo konkrētajā gadījumā apsūdzība uzrādīta par kvalificētu noziedzīga nodarījuma sastāvu:

Tiesai nav nekādu šaubu par /pers. C/ un /pers. D/ kā par noziedzīga nodarījuma subjektiem (pilngadīgi, bez pieskaitāmības problemātikas) nekas neliecina par pretējo, par /pers. C/ 05.06.2012.g. sniegts ambulatorais tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinums, izslēdzot jebkuras šaubas arī pēc traumas 2011. gadā. Abi atradās notikuma vietā un laikā un aktīvi piedalījās konfliktsituācijā no sakuma līdz galam.

Noziedzīga nodarījuma apdraudējuma objekts – sabiedriskā kārtība un miers, par ko vērtējums sniegts iepriekš, vienlaicīgi nodarot kaitējumu personas veselībai, fizisku personu īpašuma interesēm kā papildus tiešajam objektam. Lietā objektīvā veidā ir konstatēti un fiksēti miesas bojājumi /pers. E/, /pers. F/, no sniegtām liecībām redzams, veikto darbību rezultātā bojāta cietušo manta /pers. E/ saplēšot un nosmērējot drēbes, /pers. F/ ieplēšot virsjaku. Fiziskas sāpes sagādātas cietušajam /pers. G/, kas konkrētajā gadījumā nav noteicošais kvalifikācijas apstāklis, jo *iztulkojot Krimināllikuma 231.panta otro daļu, secināms, ka likumdevējs Krimināllikumā norādījis, ka viena no huligānisma kvalificējošām pazīmēm ir jebkāda tiesu medicīnas eksperta konstatēta miesas bojājuma nodarīšana cietušajai personai… (25.05.2013. Senāta Krimināllietu departamenta lēmums lietā nr. SKK-253/2013).* Tajos gadījumos, kad huligāniskā darbība saistīta ar mantas bojāšanu vai iznīcināšanu, izdarītais kvalificējams tikai pēc KL 231.panta 2.daļas.

No objektīvas puses noziedzīga nodarījuma izpaušanās apstākļi ir pilnībā pierādīti ar klātesošo personu liecībām un cietim pierādījumiem. Noziedzīgs nodarījums iesākās ar brīdi, kad sabiedriskā vietā, visiem pieejamā taksometru pieturvietā Jelgavas autoostas teritorijā /pers. C/ iesaka fiziska spēka pielietošanu pret /pers. E/. Pats būdams jau automašīnas ārpusē, kur viņam nekas nedraudēja vai bija iespēja iegūt palīdzību, ja arī automašīnā esošais /pers. E/ būtu jebkā viņu apdraudējis, ar fizisku spēku un rupju lamāšanos ķērās viņam klāt, izrāva no automašīnas priekšējās pasažiera vietas, iesita, huligānisku tieksmju vadīts, piesaucot palīgāsavu kolēģi /pers. D/, jau abi kopīgi turpināja viņa sišanu un spārdīšanu, ar ko piesaistīja garāmejošu jauniešu uzmanību, kuri devās mājās no kluba. Iztraucējot viņu ieplānoto došanos atpūsties un izraisot vajadzību iesaistīties konfliktsituācijā, kā rezultātā vēl ciest no fiziskas vardarbības.

No subjektīvās puses huligānisms var būt izdarīts tikai ar tiešu nodomu – personai jāapzinās sava noziedzīgā darbība un tieši jāvēlas tā izdarīt. Tiešs nodoms konstatējams arī tajos gadījumos, kad, apzināti traucējot sabiedrisko mieru, personas psihiskā attieksme pret eventuālajām sekām un sabiedriskā miera traucēšanu ir vienaldzīga (piemēram, publiskā vietā pielietojot fizisku spēku pret citiem cilvēkiem). Mērķis rupji traucēt sabiedrisko mieru nav huligānisma obligāta pazīme. Izdarot ar tiešu nodomu huligānisko darbību, persona var gan vēlēties šā mērķa sasniegšanu, gan pieļaut to, gan vispār nepievērst tam uzmanību. Tomēr visos gadījumos jākonstatē, ka persona tieši vēlējusies izdarīt darbības, kas veido huligānisma kā noziedzīga nodarījuma objektīvo pusi. Darbības, kas izdarītas personisko attiecību dēļ (aiz naida, greizsirdības, savstarpējas nepatikas u.tml.), var būt atzītas par huligāniskām un kvalificētas pēc KL 231. panta, ja ar tām rupji traucēts sabiedriskais miers. Jāņem vērā, ka huligāniskās darbības bieži vien izdarītas ar nekonkretizētu nodomu. Ja, uzsākot huligānismu, personas nodoms ir nekonkretizēts un relatīvi īsā laika periodā persona izdara vairākas huligāniskās darbības, kas vērstas pret dažādām personām un apdraud dažādas intereses, izdarītais kvalificējams kā atsevišķs (vienots) turpināts noziedzīgs nodarījums. Ar maznozīmīgu ieganstu abi vērsās pret citu personu, traucējot šai personai izklāstīt savu vajadzību, nokļūt arī mājās, turpinot skaļi un rupjiem vārdiem lamāties, veikuši saskaņotas darbības pielāgojoties notikumu attīstībai un ārējiem apstākļiem saskaņoti, vienotu mērķu vadīti. Lai gan iepriekšējas vienošanās pārkāpt sabiedriskās kārtības normas patiešām nebija un nevarēja būt, bet ir pietiekami, ja huligānisma subjektu rīcība ir bijusi vienota (/pers. C/ iesāka un pēc neliela brīža pievienojās /pers. D/) un vērsta uz kopīgu mērķi. Izskatāmā lietā ir vēl viena kvalificējoša pazīme – pretošanās personām, kuras vēršas pret sabiedriskās kārtības pārkāpšanu, t.i. 3 jauniešiem, kuri aktīvi iejaucās notiekošajā un pieprasīja pārtraukt darbības, bet pret viņiem /pers. C/ un /pers. D/ turpināja savas huligāniskās darbības: centās piespiest pienākušas personas doties projām, lai turpinātu vardarbību pret jau esošo cietušo, noraidīja nepieciešamību izsaukt speciālos dienestus, galu galā arī pret šīm personām pielietojot vardarbību.

Noklausījusies apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/, katra sniegtos paskaidrojumus attiecībā par notikušo, liecinieku liecības, pārbaudījusi lietas materiālus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst par pilnīgi pierādītu apsūdzētā /pers. C/ un /pers. D/, katra vainu rupja sabiedriskā miera traucēšanā, kas izpaudusies acīmredzamā necieņā pret sabiedrību un bezkaunībā, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru (huligānisms), saistītā ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajiem, ar mantas bojāšanu, ar pretošanos personām, kuras vēršas pret sabiedriskās kārtības pārkāpšanu, viņu katra nodarījums pirmstiesas kriminālprocesā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas kvalificēts pareizi, un viņu katra darbībās ir konstatētas visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes un nosauktā panta daļas kvalificējošas pazīmes.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā katra apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, bet nosakot soda mēru katra apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu 4. daļu apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/, katrs ir izdarījis smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu un 48.pantu apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ atbildību ietekmējošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Vērtējot apsūdzēto personības tiesa ņem vērā:

– **/pers. C/** – agrāk netiesāts, trīs kriminālprocesi izbeigti (lietas 123. - 124.lapa), Sodu reģistrā fiksēts jauns kriminālprocess, kas uzsākts pēc KL 231.p.2.d., VSIA slimnīcas "Ģintermuiža" psihiatra un narkologa uzskaitē nesastāv (lietas 128. - 131.lapa), 2012.gada 5.jūlijā veikta tiesu psihiatriskā ekspertīze, atzīts par pieskaitāmu (lietas 166. - 169.lapa). Apgādājami trīs mazgadīgi bērni, strādā SIA "/nosaukums/", SIA "/nosaukums/" par valdes locekli un SIA "/nosaukums/" par šoferi. Deklarēta dzīvesvieta /adrese A/, kas ir arī faktiskā dzīvesvieta.

Tiesas sēdē /pers. C/ noliedza, ka 2013.g. pret viņu uzsākts kriminālprocess (Sodu reģistrā un notikumu reģistra norādīts, ka 07.03.2013.g. sākts kriminālprocess pēc KL 231.p. ir iepūtis citai personai acīs asaru gazi), kurā atbilstoši reģistra zīmēm piemērots drošības līdzeklis un ir aizdomās turētā statuss, ko uzskata par prokurores provokāciju.

– **/pers. D/** – agrāk vienu reizi tiesāts – 2006.gada 19.jūnijā Rīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas, bet saskaņā ar Krimināllikuma 59.panta trešo daļu, 58.panta pirmo daļu no soda atbrīvots. Spriedums stājies spēkā 14.07.2006.g. (uzskatāms par nesodītu). VSIA slimnīcas "Ģintermuiža" ambulatorā dienesta datu bāzē psihiski traucējumi nav reģistrēti (lietas 202.lapa), no 2007.gada atrodas VSIA slimnīcas "Ģintermuiža" narkoloģiskā kabineta novērošanā sakarā ar signāliem no atskurbtuves (4x). Apgādājamo nav, strādā SIA "/nosaukums/" un SIA "/nosaukums/" par vadītāju. Deklarēta dzīvesvieta /adrese B/, bet faktiski uzturas /adrese/.

Tiesas sēdē /pers. D/ noliedza, ka viņam būtu jebkas zināms par notikumu reģistra atzīmēm par vairākiem notikumiem, tai skaitā konflikti ar /pers. C/, mantas bojāšanas, kuros viņš fiksēts kā pārbaudāmais, lai gan apliecināja, ka viņam ar /pers. C/ ir radušās domstarpības.

Ņemot vērā apsūdzēto personības, noziedzīgā nodarījuma raksturu, sekas, apsūdzēto personu attieksmi, spriedumā jau norādītos apstākļus, prokurora viedokli, soda mērķu sasniegšanai piemērojams Krimināllikuma apsūdzībā norādītā panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods. Lai gan panta redakcijā pēc 01.04.2013.g. grozījumiem ir paredzēti citi alternatīvi soda veidi, tiesu praksē fiksēts, ka likumā izdarīto grozījumu labvēlīgums attiecināms tikai uz brīvības atņemšanas soda termiņu samazinājumu un dekriminalizētiem nodarījumiem, tādēļ konkrētajā gadījumā ir piemērojams tikai tāds soda veids, kāds bija paredzēts noziedzīga nodarījuma veikšanas laikā. Tiesas ieskatā prokurore tiesas debatēs ir prasījusi sodu, kas neadekvāti tuvināts minimālajai brīvības atņemšanas robežai un abiem apsūdzētajiem atbilstoši viņu līdzdalībai konfliktā un tā turpmākā attīstībā. Tiesa nevar ņemt vērā vairāk kā par personu kopējo uzvedību un parasto konfliktu risināšanas veidu raksturojošu informāciju no notikumu reģistra un Sodu reģistra par

nepabeigtu kriminālprocesu. Šai informācijai pagaidām nav juridiski saistošu seku. Apsūdzētajam /pers. C/ saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta noteikumiem soda laikā ieskaitāms Zemgales reģiona pārvaldes Jelgavas iecirkņa ĪAV pavadītais laiks.

LR Augstākās tiesas sagatavotā tiesu prakses apkopojumā ļoti tieši norādīts: *Tiesas pieejai soda veida un mēra noteikšanā jābūt stingri individuālai. Rūpīgi jāizvērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, ar to radītais kaitējums, vainīgā personību raksturojošie dati un lietas konkrētie apstākļi. Ja tiesai rodas pārliecība, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā var vainīgo saskaņā ar KL 55.panta 1.daļu notiesāt nosacīti, to spriedumā motivējot.*

Izskatāmajā kriminālprocesā tiesa ņem vērā arī to, ka kopš nodarījuma pagājuši 4 gadi. Lai gan kriminālprocess ir ieildzis no 2010.gada beigām pietiekami objektīvu dēļ, nav vērojams, ka tas būtu ilgāku laiku neattaisnoti atradies bez veiktām darbībām, bez tam /pers. C/ vairākkārt ir slimojis, mainījis aizstāvjus tā paildzinot iepazīšanos ar lietas materiāliem, tajā pat laikā no tiesas metodiski centies izvairīties cietušais /pers. E/, grūti sasniedzamie bija arī citi cietušie un liecinieki, Krimināllikuma 49.[1] panta noteikumi paredz soda mīkstināšanu, ko tiesa ņem vērā nosakot soda mēru un izpildes kārtību.

Tiesa saskata motivāciju un priekšnoteikumus, ka /pers. C/ un /pers. D/, ja līdz šim nav apguvuši pietiekamas uzvedības prasmes un nav pratuši citādā veidā risināt jebkādas domstarpības un uzskata fizisku spēku un rupjības par labāko jebkādu attiecību risināšanas veidu, tagad izdarīs vēlamos secinājumus un arī turpinot darbu apkalpojošā sfērā, izšķirs personiska rakstura nepatiku pret bijušās civilsievas ģimeni no reāliem notikuma apstākļiem. Reāla brīvības atņemšanas soda noteikšana tiesas ieskatā nevar dot labvēlīgāko soda mērķu kopumu personu attieksmes maiņai, zaudējumu atlīdzībai, apgādājamo personu interesēm un pastāvošo civiltiesisko strīdu risinājumam. Abiem vairāk ir nepieciešama uzvedības uzraudzība un speciālista palīdzība attieksmes korekcijā. Abiem ir piesaiste darba vietai, ir apgādājamas personas, nav konstatētie atbildību pastiprinoši apstākļi, nav spēkā esošas sodāmības par līdzīgām darbībām, vēl nepabeigtā kriminālprocesā nevar spriest par tā iznākumu, pat, ja reģistrā personām ir fiksēta viņu piesaiste citām konfliktsitācijām, jo juridiski vērtējamu seku nav.

Ņemot vērā iepriekš minēto, un to, ka apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi nebija tiesāti, tiesa iegūst pārliecību, ka sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs jaunus likumpārkāpumus, tāpēc ir iespējams viņus notiesāt nosacīti, tas ir, piemērojot Krimināllikuma 55.panta noteikumus. Nosacīta soda izciešanas pārbaudes laikā uzliekams par pienākumu bez atļaujas nemainīt dzīvesvietu un piedalīties piemērotā probācijas programmā pēc Valsts probācijas dienesta speciālistu viedokļa. Nepiemērotas nosacīti notiesātā uzvedības gadījumā soda izpilde ir neizbēgama.

Lietā cietušais /pers. E/ pieteicis kaitējuma kompensāciju Ls 2170,13 apmērā, kas sastāda: - Ls 90 par sabojātām mantām; - Ls 80,13 par ārstēšanos; - Ls 2000 morālais kaitējums, šo pieteikumu cietušais tiesas sēdē uzturēja pilnā apmērā.

Cietušie/pers. F/, /pers. G/ kaitējuma kompensācijas nav pieteikuši.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu, katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu, ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Saskaņā ar Civillikuma 1675.pantu vairākas personas, kas kopīgi izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, atbild solidāri par zaudējumu, kas ar to nodarīts. Arī mantiska atbildība prasāma tikai par to, par ko persona ir vainojama un tikai tādā apmērā, kas attiecināms uz izskatāmo lietu, noskaidrojot vainīgā veikto darbību cēlonisko sakaru ar zaudējumiem.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. E/ pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija Ls 170,13/€ 242,07 – par sabojāto apģērbu un par ārstēšanās izdevumiem, ir pamatota un piedzenama no vainīgajām personām, daļēji tā pamatota ar uzrādītiem ārstēšanās izdevumu čekiem, daļēji ar liecinieku liecībām pār cietušā nosmērēto un novazāto apģērbu, netiek prasītas neloģiski lielas un nesamērīgas summas. Pie tam /pers. C/ iztiesāšanas pēdējā dienā paziņoja, ka ir gatavs atlīdzināt nodarītos materiāla rakstura zaudējumus cietušajam.

Satversmes 92.pants ikvienam garantē tiesību uz atbilstīgu atlīdzinājumu nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā. KPL 22.pants garantē tiesības uz kompensāciju par radīto kaitējumu personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu. Ar morālo kaitējumu tiek saprastas fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Cietušais tikai norāda pieteikuma apmēru. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai pret nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Krimināllikuma 352. pants nosaka kritērijus kompensācijas apmēra noteikšanai – radīto mantisko zaudējuma apmēru, noziedzīga nodarījuma smagumu un raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus, darba spēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskās traumas. AT sniegtajā tiesu prakses apkopojumā dots kopējais ieteikums par morālā kaitējuma atlīdzību par morālo kaitējumu no Ls 500/€ 711,45 līdz Ls 3000/ € 4268,62.

No lietas materiāliem ir redzams, ka pret cietušo /pers. E/ bijis vērsts smags noziegums, kuru daļēji veicinājusi paša cietušā nepārdomātā rīcība alkohola ietekmē, agrā rīta stundā, viņam nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi, nav ziņu par paliekošu darba nespēju vai sakropļojumiem, pats labprātīgi ir devies projām no slimnīcas, kriminālprocesa izpratnē nav saistošs fakts par ilgstošu ārstēšanos, kas nav vērtējama pēc miesas bojājumu kritērijiem. Ja ir radušies ārstēšanās izdevumi, negūta peļņa, tad tas nav morāls zaudējums, bet materiāls. Redzamas sekas varēja būt un ietekmēt dzīves kvalitāti un uzturēšanos sabiedrībā. Ls 2000 apmēra morālā kaitējuma pieprasījums ir ievērojami pārspīlēts. Nav saskatāms cēloniskais sakars ar veiktām huligāniskām darbībām ilgstošām /pers. C/ un /pers. E/ ļoti negatīva rakstura ģimenes attiecībām, citas personas civiltiesiskiem darījumu pildīšanu un personiskam naidam pret /pers. C/, tādēļ šajā argumentā morāla kaitējuma pamatojums nav atrodams. Tajā pat laikā cietušajam nav jāsamierinās ar neadekvātu atbildi huligānisku izdarību un sitienu veidā uz civilizētā veidā risināmiem jautājumiem, kas viņam ir bijuši aktuāli, pie tam saņemtā reakcija nav normāla ne svešu cilvēku lokā, kur nu vēl pazīstamu, kādreiz faktiskās radniecības attiecībās esošu personu vidū, pat, ja pats bijis alkohola reibumā, nav bijis pietiekami informēts par aktuālo situāciju vai kādas personiskas nepatikas veidā. Nevar aizmirst arī spēku samērojamības faktoru, kas ir bijis izteikti nevienlīdzīgs. Tiesai veicot morālā kaitējuma vērtējumu jāņem vērā arī pieprasītās kompensācijas summas samērīgums attiecībā uz apsūdzētajiem, tā sabalansētība ar vidējo ekonomisko attīstības līmeni un iespēju prasīt no apsūdzētajām personām izpildīt šādu prasījumu. Ņemot vērā jau iepriekš izteiktos apsvērumus par cietušā pausto seku ilglaicību un cēlonisko sakaru un tā pierādījumu nepārliecinošo raksturu, tiesa uzskata par adekvātu no apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. D/ piedzīt ne vairāk par 1000 €, pārējā daļā pieteikumu atstājot nenoteiktu, gadījumā, ja cietušam būs pamatojums un argumentācija, morālo kompensāciju var pieteikt Civilprocesā paredzētajā kārtībā.

Sprieduma izpildes nodrošināšanai līdz tā spēkā stāšanās brīdim atstāt spēkā apsūdzētajiem piemērotos drošības līdzekļus: /pers. C/ – nodošana policijas uzraudzībā, /pers. D/ – uzturēšanās noteiktā vietā.

Tiesas izmeklēšanā tika aicināti cietušie un liecinieki, kuri pieteica ceļa izdevumu atlīdzību, kas uzskatāma par procesuāliem izdevumiem un atbilstoši Tiesu administrācijas sniegtai informācijai par veiktām izmaksām piedzenama no notiesātajiem solidāri.

Ņemot vērā iztiesāšanas gaitā gūtos secinājumus un dalībnieku viedokļus un saskaņā ar Krimināprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.,530. pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā *(par huligānismu 2010.gada 14.oktobrī)* un sodīt viņu pēc šī panta un daļas ar **brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda termiņā ieskaitīt īslaicīgā aizturēšanā pavadīto laiku no 2011. gada 28. februāra līdz 2011.gada 1. martam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu brīvības atņemšanas sodu /pers. C/ noteikt nosacīti **ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem**, šajā pārbaudes laikā blakus Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155. pantā norādītiem nosacīti notiesātās personas pienākumiem uzliekams par pienākumu nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas un piedalīties probācijas programmā pēc VPD darbinieku ieskata.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā –atstāt negrozītu.

/pers. D/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā *(par huligānismu 2010.gada 14.oktobrī)* un sodīt viņu pēc šī panta un daļas ar **brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu brīvības atņemšanas sodu /pers. D/ noteikt nosacīti **ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem**, šajā pārbaudes laikā blakus Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155. pantā norādītiem nosacīti notiesātās personas pienākumiem uzliekams par pienākumu nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas un piedalīties probācijas programmā pēc VPD darbinieku ieskata.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā –atstāt negrozītu.

Piedzīt solidāri no apsūdzētajiem **/pers. C**/ un **/pers. D/:**

- par labu cietušajam /pers. E/ **€ 242,07** (*divi simti četrdesmit divi euro 7 centi*) materiāla kaitējuma kompensāciju un morālā kaitējuma kompensācijas daļu **€ 1000** *(viens tūkstotis euro)*, pārējā daļā pieteikto morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu par € 1845,74 (*viens tūkstotis astoņi simti četrdesmit pieci euro 74 centi*) atstājot nenoteiktu;

- valsts labā procesuālos izdevumus (dalībnieku izmaksāta ceļa izdevumu atlīdzība) **€ 52,48** (*piecdesmit divi euro 48 centi*).

Pilns sprieduma teksts pieejams Jelgavas tiesā sākot ar 2014.gada 28.oktobri (noteikts jauns pieejamības datums – 2014. gada 7. novembris).

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Jelgavas tiesā.

Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā pēc deklarētās dzīvesvietas jāierodas soda izpildes reģistrācijai desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Procesuālie izdevumi iemaksājami Valsts Kases kontā 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās, nesaņemot apliecinājumu maksājuma veikšanai, pēc šī termiņa tiesa nodod izpildu rakstu piespiedu izpildei.

Tiesnese G.Čepule

2014. gada 6. novembrī.